ZBULIMI
I SHTATË EPOKAVE KISHTARE

KAPITULLI 9
EPOKA KISHA LAODICEANE

Zbulesa 3, 14 - 22

"Shkruaji edhe engjëllit të Kishës në Laodice:

Kështu thotë Ameni, Dëshmitari, Besniku i vërtetë, Parimi i krijesës së Hyjit:

I di veprat e tua: nuk je as i ftohtë as i nxehtë. Oh, të ishe i ftohtë ose i nxehtë!

Por, pasi je i vakët - as i ftohtë as i nxehtë - do të vjell prej gojës sime.

Dhe pasi thua: "Jam i pasur. U bëra pasanik dhe asgjë nuk më nevojitet!" e, pasi nuk di se je i mjerë dhe i ngratë, skamnor, i verbër, i zhveshur.

Po të këshilloj: blej prej meje ar të pastruar në zjarr që të pasurohesh, blej petka të bardha që të vishesh dhe të mos shihet turpi i lakuriqësisë sate; blej edhe barin për të lyer sytë që të shohësh.

Unë i qortoj dhe i ndëshkoj ata që i dua. Ji, pra, i zellshëm dhe kthehu.

Ja, para derës qëndroj dhe trokas: kush e dëgjon zërin tim dhe e hap derën, do të hyj te ai dhe me të do ha darkë dhe ai me mua.

Ngadhënjyesin do ta vë të rrijë me mua në fronin tim, sikurse edhe vetë ngadhënjeva dhe ndenja bashkë me Atin tim në fronin e tij.

Kush ka veshë, le të dëgjojë çka Shpirti u thotë kishave!"

QYTETI I LAODICESË

Emri i Laodice, që do të thotë "të drejtat e njeriut" është shumë e zakonshme, dhe kjo është dhënë në disa qytete në nder të zonjave mbretërore me emra të tillë. Ky qytet ishte një nga qytetet më të rëndësishme politike dhe më të suksesshme financiare në Azinë e Vogël. Qyteti i qytetarëve të shquar që kishte lënë trashëgim pasuri të mëdhe. Ajo ishte selia e një institucioni të madh mjekësor. Banorët e saj shkëlqyen në artet dhe shkencat. Ai ishte i quajtur shpesh "metropol", sepse ajo ishte selia e qarkut për njëzet e pesë qytete të tjera. Zoti Pagan që adhurohej ishte Zeusi. Në fakt, kjo është një qytet i quajtur dikur (Qyteti Zeus) Diopolisom për nder të perëndive të tyre. Në shekullin e katërt, u mbajt një këshill të rëndësishme kishtare ku iu ndërua emri. Tërmete të shpeshta në fund shkaktuan braktisjen e saj të plotë.

Sa janë karakteristikat e kësaj epoke të kaluar do të jetë e përshtatshme për të përfaqësuar në epokën në të cilën ne tani jetojmë. Për shembull, të festuar një zot, Zeus, i cili ishte ati i perëndive. Është parashikuar në supozimin fetar të shekullit të njëzetë "një Zot - atin e ne të gjithëve", e cila thekson vëllazërinë e njeriut dhe madje edhe tani sjell së bashku protestantët, katolikët, hebrenjtë, hindusët, etj. me qëllim për të formuar një festë të përbashkët për të rritur dashurinë tonë, të kuptuarit dhe të kujdesemi për njëri-tjetrin. Katolikët dhe protestantët janë edhe tani duke luftuar dhe me të vërtetë të lulëzojnë në këtë bashkim me qëllim të hapur duke i ndjekur të gjithë të tjerët. E njëjta gjë është vulosja dhe qëndrimi i organizuar nga Kombet e Bashkuara, kur udhëheqësit e botës refuzuan të njohin çdo koncept individual të kremtimit shpirtërore tashmë të rekomanduar për të gjitha ato koncepte të ndara që janë vënë mënjanë duke shpresuar që të bashkonte të gjitha fetë në një, sepse ata të gjithë duan të njëjtat qëllime, të gjitha kanë të njëjtat qëllime dhe të gjithë janë në thelb të sakta.

Shënim emrin e Laodicesë, "të drejtat e njeriut" ose "drejtësinë e kombit". A ka pasur ndonjëherë një epokë të kishës si në shekullin e njëzet që ka parë të gjitha kombet të qëndrojnë dhe të kërkojnë barazi, shoqërore dhe financiare? Kjo është epokë kur komunistët, ku të gjithë njerëzit gjoja janë të barabartë, edhe pse kjo është kështu vetëm në teori. Kjo është një epokë e partisë politike të quajtur kristian demokratët dhe socialistët krishterë, Christian Commonwealth Federation etj. Sipas teologëve tanë liberalë Jezusi ishte një socialist, dhe plaga është kisha nën drejtimin e Frymës

praktikuar socializmin dhe për këtë arsye ne duhet të bëjmë këtë edhe sot.

Kur njerëzit e kohëve të lashta e kishin quajtur Laodice, metropola ishte në pritjen e një qeverie botërore që ne tani do të krijojmë. Si ne mendojmë për atë qytet, e cila ishte një vend i këshillit të madh të kishës ku ne shohim se paraqiste lëvizjen ekumenike që po ndodh sot në të cilin shumë shpejt do të shohim mbledhjen e të ashtuquajturve të krishterë. Në të vërtetë, kisha dhe shteti, feja dhe politika janë mbledhur. Rimëkëmbur do të vijnë. Gruri së shpejti do të jetë gati për hambar.

Ajo ishte një qytet i tërmeteve, një tërmet i tillë që ajo përfundimisht është shkatërruar. Këtë herë do të përfundojë nga Zoti do të dridhë të gjithë botën që shkoi për të bërë dashuri me prostitutën e vjetër. Jo vetëm që do të shkërmoqet i tërë sistemi botëror, por vetë vendi do të lëkundet dhe pastaj do të jetë rinovuar për mbretërimin mijëvjeçar të Krishtit.

Qyteti ishte i pasur, i pajisur me të pasurit. Ai ishte plot kulturë. Shkenca kishte tepruar. Si është e mundur kjo të jetë si sot. Kishat janë të pasur. Adhurimi është i bukur dhe formal, por i ftohtë dhe i vdekur. Kultura dhe arsimi kanë marrë vendin e Fjalës dhënë nga Fryma dhe besimi që është zëvendësuar nga shkenca në mënyrë që një person është viktimë e materializmit.

Në Laodicenë e lashtë karakteristike është se gjendet i lindur përsëri në epokën Laodiceane të shekullit të njëzetë. Në hirin e Perëndisë, mund të ketë ata që kanë veshë për të dëgjuar të dalin nga ajo që nuk janë ndarë në mëkatin e saj dhe vendimin që rezulton.

EPOKA LAODICEANE

Epoka Laodiceane filloi rreth shekullit të njëzetë, ndoshta në vitin 1906. Sa kohë do të zgjasë? Si një shërbëtor i Perëndisë, që kishte një numër të vizioneve të cilat asnjëra nuk dështoi, më lejoni të parashikoj (unë nuk them profetizoj, por parashikojë) se kjo epokë ka për t'i dhënë fund rreth 1977. Në qoftë se ju do të më falni unë këtu do të jap një shënim personal, ky parashikim është i bazuar në shtatë vizionet të mëdha radhazi që hyra një mëngjes, ditë e diel në qershor 1933. Zoti Jezus foli dhe më tha se ardhja e Zotit po afrohet, por para se ai të vijë do të ndodhin shtatë ngjarje të mëdha. I mora ato të gjitha dhe që në mëngjes kam deklaruar publikisht shpalljen e Zotit. Vizioni i parë ishte se Musolini do të pushtojë Etiopinë dhe se kombi "do të bien nën hapat e tij". Ky vizion është shkaktuar me siguri me disa pasoja, dhe disa ishin shumë të zemëruar, kur kam thënë atë dhe nuk duan ta besojnë atë. Por kjo është ajo që ka ndodhur. Ai vetëm ecte atje me krahë moderne dhe mbretëroi. Vendasit nuk kanë një shansë as të vogël. Por vizioni gjithashtu tha se Mussolini do të përjetojë në këtë vend tmerre në të cilën popullit të tij do ti sjell humbje. Kjo ndodhi vetëm pikërisht ashtu siç ishte thënë.

Vizioni i ardhshëm parashikoi se ka një rritje me emrin austriak Adolf Hitler si diktator mbi Gjermaninë, dhe se do ta tërheqë botën në luftë. Ai tregoi vijën e Siegfried dhe si trupat tona do të kenë një problem të tmerrshëm që është kapërcyer. Më pas ajo tregon se Hitleri do të përjetojë një humbje e tmershme.

Vizioni i tretë ishte në fushën e politikës botërore si më tregoi se do të ketë tre mashtrime të mëdha: fashizmi, nacizmi, komunizmi; por dy të parët që do të përpihen në të tretën. Zëri paralajmëroi: "Shikoje Rusinë, Shikoje Rusinë. Mbani sytë në Mbretin e veriut."

Vizioni i katërt ka treguar përparime të mëdha në shkencë që do të vijnë pas luftës së dytë botërore. Ajo u drejtua nga një makinë në lakuar dhe çati plastike me vizion që është përpjekje për të kapur një autostrada të bukura në telekomandë në mënyrë që të dukej se njerëzit janë të ulur në këtë makinë pa timon dhe ata kanë luajtur një lloj i lojës të kenë argëtim.

Vizioni i pestë i shpall problemet morale të kohës sonë duke u përqëndruar kryesisht tek gratë. Perëndia më tregoi se gratë filluan të jenë larguar nga froni i tij, duke i dhënë të drejtën e votës. Pastaj ata të presin flokët cilën gjë duhet nënkuptuar se ata nuk janë më nën autoritetin e njerëzve, por këmbëngulin në të dyja ose thënë të drejta të barabarta, në shumicën e rasteve, më shumë të drejta se të barabartë. Ajo adoptoi rroba burrash dhe shkoi në një gjendje të zhvishet, derisa fotografia e fundit që pashë ishte një grua të zhveshur me përjashtim të një fiku të vogël me fletë si platformë. Me këtë vizion pashë perversionin e tmerrshme dhe problemet morale në të gjithë botën.

Pastaj në vizionin e gjashtë të Amerikës u ngritën shumë gra të bukur, por gra mizore.

Ajo ka mbajtur njerëzit në fuqinë e saj të plotë. Besoja se kjo është kisha Romake Katolike në rritje, edhe pse e dija se ishte e mundur që kjo është një vizion i një gruaje që merr një fuqi të madhe në Amerikë për shkak të një votimi popullor të grave.

Vizioni ka kaluar dhe erdhi vizioni i shtatë ku ishte në të cilën kam dëgjuar një shpërthim të tmerrshëm. Kur unë u ktheva për të parë nuk pashë asgjë, por vetëm mbeturinat, kratere, dhe pluhur në të gjithë tokën amerikane.

Bazuar në këto shtatë vizione, së bashku me ndryshimet shumë të shpejta që kanë përfshirë botën në pesëdhjetë vitet e fundit është parashikuar (nuk profetizojë) se të gjitha këto vizione të ndodhin deri në vitin1977. Dhe edhe pse shumë mund të mendojnë se kjo është një deklaratë e papërgjegjshme në funksion të faktit që Jezusi tha se "askush nuk e di orën ose ditën" dhe ende mbetet në parashikimin pas tridhjetë vjetësh sepse Jezusi nuk tha se askush nuk e di vitin, muajin apo javën në të cilën ardhja e Tij ka për të përfunduar. Kështu që unë e përsëris, unë sinqerisht besoj dhe për të ruajtur Fjalën me frymëzimin hyjnor se në vitin 1977 duhet t'i japë fund sistemit të botës dhe të shoqërohet me mijëvjeçarit.

Pra, më lejoni të them këtë. A mund dikush të provojë ndonjë prej këtyre vizioneve se janë të gabuara? A nuk janë ata të gjithë që ne sot i takojmë? Po, secili është përmbushur apo është në proces të drejtë tani. Mussolini pushtoi me sukses në Etiopi, pastaj ra dhe e humbi atë. Hitleri ka filluar një luftë ku ai nuk mund të përfundonte me fitore dhe vdiq në mënyrë misterioze. Komunizmi ka kapërcyer dy mashtrime. Makinë plastike të rrumbullakosura është bërë dhe vetëm është duke pritur për një rrjet rrugor më të mirë. Gratë janë gati të zhveshura dhe madje edhe tani veshin kostime notimi pa sytjena. Dhe vetëm ditë të tjera në një gazetë pashë pikërisht rroba që unë i shikoj në vegimin tim (në qoftë se ju mund të veshni këtë veshje). Kjo ishte një lloj plastike transparente, leckë me tre pika të erret që janë sipërfaqja e vogël e mbuluar dy gjinjtë dhe pastaj shtrirë, ishte veshje e vogël. Kisha Katolike rritet. Ne kishim një president katolik, dhe pa dyshim ne do të kemi një tjetër.

Çfarë ka mbetur? Asgjë përveç Hebrenjve. 12, 26: *"Zëri i të cilit e drodhi atëherë dheun, por tani premtim, duke thënë: 'Edhe një herë do të tund jo vetëm dheun, por edhe qiellin.'"* Përsëri Perëndia tund tokën dhe në këtë mënyrë për të shkundur çdo gjë të lirshme që mund të jetë tronditur. Atëherë ajo do të rinovohet. Ai i fundit ishte në mars 1964, tërmeti të premten në Alaska mirë e tronditi të gjithë botën edhe pse nuk është hedhur jashtë bilancit. Por Perëndia ka paralajmëruar se bota dridhet dhe çfarë do të bëjë ai shpejt në një masë më të madhe. Ai do të zbresë dhe të ketë shkundur këtë botë të mallkuar nga mëkati, vëllai im, motra ime, dhe nuk ka vetëm një vend që mund të përballojë tronditjen, dhe që është në gjirin e Zotit Jezus. Dhe unë do të doja që ju të shpëtoni dhe hiri i Perëndisë është ende në dispozicion për të gjithë jetën tuaj të dhënë pa rezerva të Jezu Krishtit për ju si një shpëtim besnik, si një Bari që do të kërkojë dhe të kujdeset për ju dhe të ju ketë vendosur të patëmetë në lavdi, në thirrjen e gëzuar.

LAJMËTARI

Unë seriozisht dyshoj se as epokat me të vërtetë e dinin të dërguarin që Perëndia kishte dërguar, përveçse në epokën e parë ku Pali ishte i dërguari. Dhe edhe në atë epokë shumë nuk e njohin atë për atë që ai ishte.

Kështu, epoka në të cilën jetojmë do të jetë shumë e shkurtër. Ngjarjet do të ndodhin shumë shpejt. Prandaj kjo epokë Laodiceane tani duhet të jetë këtu, edhe pse ende nuk mund të dimë. Por ajo me siguri do të duhet të vijë në një kohë kur ai do të bëhet i njohur. Për këtë arsye, ajo nuk mund të provojë, sepse ne kemi Librin që përshkruan shërbesën e tij.

Para së gjithash, do të jetë një profet i dërguar. Ai do të ketë shërbimin e profetit. Ai do të ketë ministrinë profetike. Ai do të bazohet fort në Fjalën, sepse kur të profetizojë dhe ka një vizion, ajo do të jetë gjithmonë "fokusuar në Fjalën" dhe gjithmonë do të përmbushen. Ajo do të konfirmohet nga një profet për shkak të saktësisë së tij.

Prova se ai është një profet haset në Zbulesa. 10, 7:

"Por në ditët e zërit të dërguarin e shtatë, siç dukej, do të përfundojë në misterin e Perëndisë, ashtu si Ai shpalli shërbëtorëve të tij, profetëve."

Pra, personi i cili është në këtë varg të quajtur "engjëj" në përkthim Mbreti Xhejms nuk është një qenie qiellore. Pastaj engjëlli i gjashtë që fryhet, e cila është një qenie qiellore, është në Zbulesa. 9, 13, dhe rresht shtatë në të njëjtën Zbulesa 11, 15. Ky

këtu në Zbulesa. 10, 7 është i shtati i dërguari i epokës dhe kjo është një njeri dhe ai ka për të sjellë një mesazh nga Zoti, dhe mesazhi i tij dhe ministria do të përfundojë misterin e Perëndisë duke predikuar shërbëtorëve të tij, profetëve. Perëndia do të merret me këtë të dërguarin e fundit si një profet, sepse ai është një profet. Kjo është ajo që Pali ishte në epokën e parë, dhe hera e fundit gjithashtu ka një profet.

Amos 3, 6 - 7:

"Bie boria, vallë, në qytet e populli nuk kushtrimohet? Fatkeqësi thua vjen në qytet që shkaktuar të mos jetë prej Zotit?

Zoti Hyj në të vërtetë gjë s'bën pa ua pasur zbuluar synimin shërbëtorëve të vet, profetëve."

Ajo ishte në fund të periudhës kohore ku Jezusi doli nga shtatë bubullimat.

Zbulesa. 10, 3 - 4:

"Dhe bërtiti me zë të lartë, si kur një luan ulërin. Dhe kur ai bërtiti, të shtatë bubullima folën zërin e tyre dhe kur të shtatë bubullimat kishin folur zërin e tij, kam ndërmend të shkruaj, por dëgjova një zë nga qielli që më thoshte: 'Kanë imponuar shtatë bubullima dhe nuk e shkruajnë atë!'"

Ajo që ishte në ato bubullima askush nuk e di. Por ne duhet të dimë. Do të duhet një profet për të marrë zbulesën, sepse Perëndia nuk ka rrugë tjetër kjo është zbulesa e tyre biblike përveç profetit. Ajo gjithmonë iu drejtua profetit dhe gjithmonë do të jetë ashtu. Nëse do të ishte ligji i Perëndisë është e dukshme edhe kërkimi sipërfaqësor i Shkrimit. Perëndia që nuk ndryshon, shtigjet që nuk ndryshojnë gjithmonë dërgoi profetin e Tij në çdo epokë, ku njerëzit janë prishur në mënyrën Hyjnore. Kur teologët dhe populli shkuan në Fjalë, Perëndia dërgoi shërbëtorin e tij si gjithmonë për këta njerëz (por pavarësisht nga teologët) për të korrigjuar mësim të rremë dhe e internoi popullin përsëri tek Perëndia.

Kështu ne shohim se vjen koha epoka e shtatë, dhe ai është një profet.

Jo vetëm që ne e shohim këtë lajmëtar të vijë këtu në Zbulesa. 10, 7, por ne gjejmë se Fjala flet Elia vjen para kur Jezusi të kthehet.

Në Mateu. 17, 10:

"Dhe dishepujt e tij e pyetën duke thënë: 'Vallë pse skribët thonë se duhet të vijë Elia për herë të parë?'" Por Jezusi tha: "Elia me të vërtetë do të vijë më parë dhe çdo gjë do të kthehet."

Para se t'i bashkohemi Zotit tonë, duhet të vijë Elia përsëri për hir të restaurimit të punës në kishë.

Kjo është ajo që ai thotë Malakia. 4, 5 [Në disa përkthime të Biblës kapitulli 4 Malakia nuk është veçuar si një kapitull i ri, por vazhdimin i kapitullit të tretë, kështu që është te Malakia. 4, 5 në këtë rast Malakia. 3, 23. - përkthim]:

"Unë do t'ju dërgoj Elian, profetin, para se të vijë dita e madhe dhe e llahtarshme e Zotit; dhe ai do të kthehet në zemrën e prindërve te fëmijët, dhe zemrat e bijve e të etërve, dhe unë vij dhe toka goditet me mallkim."

Nuk ka absolutisht asnjë dyshim se Elia duhet të kthehet para ardhjes së Jezusit. Ajo ka një punë të veçantë për të ekzekutuar. Puna është pjesë e Malakia. 4, 6 [Kjo është, në disa përkthime të Biblës Malakias. 3, 24 - përkthyesi] i cili thotë se "ai do të kthehet në zemra e bijve të etërve të tyre. Ne e dimë se kjo është puna e tij e veçantë për të ekzekutuar në këtë kohë për shkak se ajo është tashmë e angazhuar te pjesa që thotë se "ai do të kthejë zemrat e prindërve te fëmijët", kur ministria Elia ishte këtu në Gjon Pagëzorin.

Luka 1, 17:

"Ai do të shkojë përpara Tij në Frymë dhe pushtet të Elias për të rivendosur zemrat e prindërve te fëmijët dhe rebelët në urtinë e të drejtëve ndaj Zotit në një popull të përgatitur." Tek Gjoni shërbimi i "zemrat e prindërve te fëmijët është kthyer."

Ne e dimë këtë, sepse Jezusi tha kështu. A nuk thonë se zemrat e fëmijëve janë kthyer tek etërit të tyre. Ajo vetëm duhet të ndodhë. Dita e fundit e fëmijëve tek zemra do të kthehen tek etërit e Rrëshajëve. Gjoni është përgatitur nga babai i tij për Jezusin për t'i dhënë fëmijëve të jenë të mirëpritur përsëri në kopenë e deleve. Pra, kjo do të jetë një profet të cilit do ti zbret Fryma e Elias, për të përgatitur fëmijët për t'i dhënë të mirëpritur kthimin e Jezusit.

Jezusi Gjon Pagëzuesin e kshte quajtur Elia.

Mateu. 17, 12:

"Por unë ju them se Elia ka ardhur, por nuk e njohin atë, por ata e bënë për të atë që ata të jenë të kënaqur."

Ai Gjon Pagëzori e kishin quajtur Elia, për shkak se e njëjta Frymë që ishte në Elian u kthye në Gjonin si Frymë e Elias, pas mbretërimit të Ashabit. Pra, nuk do të jetë ajo që Fryma përsëri të jetë në një njeri tjetër para se të vijë Jezusi. Ai do të jetë një profet. Ai do të konfirmohet nga Perëndia si i tillë. Vetëm që Jezusi nuk do të jetë këtu me trup për të konfirmuar atë (siç konfirmohet nga Gjoni) kjo do ta bëjë Frymën e Shenjtë që të jetë në shërbimin e profetit dhe të jetë atje me shumë manifestime të mrekullueshëm. Si profet, çdo zbulim do të konfirmohet si ajo që do të përmbushë çdo zbulesë. Në fjalën e tij në besim, do të jenë akte të mëdha të forcës. Atëherë ajo do të marrë mesazhin se Perëndia i kishte dhënë atij një Fjalë për të sjellë njerëzit në të vërtetën dhe fuqinë e vërtetë të Perëndisë. Disa do të dëgjojnë, por shumica do të vazhdojnë ku ajo mund të pritet që të refuzohet.

Që nga ky lajmëtar profet të Zbulesës. 10, 7 të jetë i njëjtë si te Malakias. 4, 5 - 6, do të jenë të natyrshme si Elias dhe Gjoni. Të dy burrat u ndanë nga shkollat e pranuara fetarë të kohës së tyre. Të dy ishin njerëz të shkretëtirës. Të dy vepruan vetëm kur ata kishin "kështu thotë Zoti" direkt nga Zoti me anë të zbulesës. Të dy burrat ishin të rrumbullakosur kundër urdhrave fetarë dhe udhëheqësit e ditës së tyre. Por jo vetëm që ajo ka qenë me kaq, u mblodhën rreth mbi tërë ata që ishin të korruptuar apo se kishin korruptuar tjerët. Dhe vini re, të dy kanë profetizuar kundër shumë grave imorale dhe procedurat e tyre. Elia klithi kundër Jezebelit, dhe Gjoni qortoi Herodiadën, gruas së Filipit.

Edhe pse këto nuk do të jenë të njohura, do të konfirmohen nga Perëndia. Si Jezusi i siguroi besueshmërinë e Gjonit dhe Frymën e Shenjtë të Jezusit si garanci origjinalitetin, në të vërtetë ne mund të presim mbi të gjitha kredibilitetin e këtij njeriu për të garantuar Shpirtin për të vepruar në jetën e tij në aktet e pushtetit që janë të padiskutueshme dhe Jezusi, në kthim, për të garantuar besueshmërinë e saj, si dhe garantimin e besueshmërisë së Gjonit. Gjoni dëshmoi se Jezusi erdhi - dhe kështu do të dëshmojë edhe ky njeri, si Gjoni, do të dëshmojë se Jezusi po vjen. Dhe do të jetë kthimi i Krishtit për të provuar se ky njeri me të vërtetë ishte paraardhës i ardhjes së Tij të dytë. Kjo është prova e fundit që është me të vërtetë te profeti Malakia. 4 do të jetë në fund të periudhës pagane, Jezusi do të shfaqet. Do të jetë tepër vonë për ata që e kanë hedhur poshtë.

Në mënyrë për të sqaruar më tej prezantimin e këtij profeti të fundit, sidomos njoftim se është profet te Mateu. 11, 12 ishte Gjon Pagëzori i cili ishte i parashikuar në Malakia. 3, 1:

"Ja, unë po dërgoj lajmëtarin tim për të përgatitur rrugën para meje dhe papritur do të hyjë në Tempullin e tij Zoti që ju kërkoni, dhe i dërguari i Besëlidhjes, që ju e kërkoni me ëndje; vini re, Ai do të vijë - thotë Zoti i Ushtrive."

Mateu. 11, 1 - 12:

"Kur Jezusi kishte dhënë komandën përfundimtare dymbëdhjetë dishepujve të vet, u largua nga ai vend, për të mësuar dhe për të predikuar në qytetet e tyre. Dhe Gjoni, që kishte dëgjuar në burg të flitej për veprat e Krishtit, dërgoi dy nga dishepujt e vet dhe i tha: 'A je ti ai që duhet të vijë, ose atë që gjatë e kemi pritur?' Duke iu përgjigjur atyre, Jezusi tha: 'Do të kthehem përsëri dhe i thoni Gjonit gjërat që dëgjoni dhe shikoni: të verbërit fitojnë përsëri të parit, të çalët ecin, lebrozët po pastrohen, të shurdhërit po dëgjojnë, të vdekurit po ringjallen, dhe të varfërit kanë Ungjilli po u predikohet. Qoftë i bekuar ai që nuk do të skandalizohet nga unë.' Ndërsa ata po largoheshin, Jezusi fillon tu thotë turmave për Gjonin: 'Ç'dolët në shkretëtirë për të parë? Një kallam që u tund nga fryma e erës? Ose, çfarë keni dalë të shikoni? Një njeri të veshur me një fustan të butë? Ja, ata që veshin fustane të butë në pallatet mbretërore. Pra, ju shkoni jashtë për të parë një profet, unë po ju them, më shumë se një profet. Sepse ky është ai për të cilin është shkruar: 'Ja, unë po dërgoj lajmëtarin tim paraardhjes tënde , i cili do të përgatit udhën tënde përpara teje unë po ju them, në mes të atyre që janë lindur prej gruas nuk ka dalë kurrë një më i madh se Gjon Pagëzori, por atij më i vogli në tokë në mbretërinë e qiejve është më i madh se ai.'"

Kjo tashmë ka ndodhur. Kjo ka ndodhur. Përfunduar. Por vini re tani në Malakias. 4, 1

- 6:

"Sepse ja, dita po vjen që do të flakë të zjarrtë si një furrë; ku të gjithë arrogantët dhe të gjithë ata që kryejnë paudhësi do të jetë në të; dita që vjen do t'i djegë - thotë Zoti i ushtrive - se ata nuk do të largohen as nga rrënja as nga dega. Por, po ju që keni frikë nga Emri im, do tju ngrohë Dielli i Drejtësisë, do të dalin me shërimin në rrezet, dhe ju do të dilni dhe do të hidheni si viçat që dalin nga shtalla. Gazit do të kërceni, pasi ata do të jenë hi nën tabanin e këmbëve tuaja gjatë ditës që unë bëj këtë - thotë Zoti i ushtrive. Mbani mend ligjin e Moisiut, shërbëtorit tim, të cilin e kisha urdhëruar atë në Horeb për tërë Izraelin. Ja, unë do t'ju dërgoj Elian, profetin, para se të vijë dita e madhe dhe e tmerrshme e Zotit. Ai do të kthehet në zemrën e prindërve te fëmijët, dhe zemrat e bijve e etërve,derisa të vij dhe godas tokën me mallkim."

Ju shikoni, menjëherë pas ardhjes së këtij Elias, toka do të pastrohet nga zjarri dhe kashta e rreme do të jetë j djegur në hi. Natyrisht, kjo nuk ka ndodhur në kohën e Gjonit (Elia për ditën e tij). Fryma e Perëndisë që profetizuan ardhjen e të dërguarit në Malakia. 3, 1 (Gjoni) praktikisht ka përsëritur deklaratën e tij të mëparshme profetik të Isaija. 40, 3 të thënë të paktën tre shekuj më parë.

"Zëri i atij që bërtet në shkretëtirë: Pregaditni rrugën për Zotin. Hapni rrugën në shkretëtirë për Perëndinë tonë."

Pra, Gjon është nga Fryma e Shenjtë që u shpreh Isaia dhe Malakia në Mateu. 3, 3:

"Kjo është një nga të cilët profeti Isaia, kishte thënë: 'Një zë i atij që bërtet në shkretëtirë: 'Përgatitni udhën e Zotit, drejtoni shtigjet e Tij.'"

Kështu, nga këto Shkrime ne mirë mund të shohim se te profeti Malakias 3, i cili ishte Gjoni, ai NUK ishte profeti i Malakias 4, edhe pse në të vërtetë, sëbashku Gjoni dhe profeti e ditëve të fundit mbi të do të ketë pasur të njëjtën Frymë që ishte në Elias.

Pra, ky i dërguar i Malakias. 4 dhe Zbulesa. 10, 7 do të bëjë me dy gjëra. Së pari: Sipas Malakia. 4 ai do të kthejë zemrat e fëmijëve te etërit e tyre. Së dyti: do të zbulojë sekretet e shtatë bubullimave në Zbulesë 10 të cilat janë argumentet e përfshira në shtatë vulat. Do të jeni gati për të zbuluar të vërtetat hyjnore "e vërteta misterioze" dhe fjalë për fjaë do të kthehet në zemrat e fëmijëve të baballarëve Pentakostal. Pikërisht.

Por e konsiderojnë këtë. Ky do të jetë një profet-lajmëtar i natyrës dhe sjelljes të jetës si Elia dhe Gjoni. Njerëzit duke pasur parasysh këtë lajmëtar profet- që do të jetë si ata që ishin në ditën e Ashabit, dhe Gjonit. Dhe për shkak se zemra do të kthehen "vetëm fëmijët", vetëm fëmijët do të dëgjojnë. Në ditët e Ashabit vetëm 7.000 farë e vërtetë Izraelitë u patën gjetur. Në ditët e Gjonit gjithashtu ka qenë një grusht i vogël. Masa më e madhe popullore në dy epoket ishin në kurvërinë e idhujtarisë.

Unë dua për të tërhequr një krahasim mes profetit Laodicean dhe të dërguarit në atë kohë Gjonit, profetit-engjëllit që kishte paraprirë Jezusin 'ardhjen e parë. Njerëzit në ditët e Gjonit kishin zëvendësuar gabimisht Gjonin me Mesinë.

Gjoni. 1, 19 - 20:

"Dhe kjo është dëshmia e Gjonit, kur Judenjtë e Jeruzalemit, dërguan priftërinj dhe levitë për ta pyetur: 'Kush je ti?' Ai u rrëfeu, edhe nuk e mohoi atë por e pranoi që nuk është Mesia: 'Unë nuk jam Krishti.'"

Tani ky profet-lajmëtar i ditëve të fundit do të ketë aq fuqi para Zotit sa do të jenë ata që e gabojnë atë për Zotin Jezus.

(Do të jetë një shpirt në botë në kohën e fundit që do të joshin disa dhe ti bëjnë të besojnë atë.

Mateu 24, 23 - 26:

"Sepse do të paraqiten mesí të rrejshëm e profetë të rrejshëm dhe do të tregojnë shenja të mëdha e të çuditshme, aq sa t'i gënjejnë, po të ishte e mundur, edhe të zgjedhurit. Ja, ju paralajmërova! Prandaj, nëse ju thonë: 'Ja, tek është në shkretëtirë', mos luani vendit! 'Ja, tek është në dhomën e strehimit', mos besoni!")

Por, nuk besoj se ai nuk është Jezu Krishti nuk është Biri i Perëndisë, ai është një nga vëllezërit, profetët, LAJMËTAR, një shërbëtor i Perëndisë ai nuk ka nevojë për të dhënë më shumë nder se ato të marra nga Gjoni, kur ai ishte zëri që thirri: "Unë nuk jam, por ai që vjen pas meje."

Para se të përfundojë këtë pjesë të kohës së epokës Laodiceane, ne duhet të konsiderojnë seriozisht këto dy mendime. Së pari: këtë herë do të ketë një profet të dërguar. Zbulesa. 10, 7 thotë: "Kur ai (njëjës) shpallet." Kurrë nuk ka qenë një epokë

ku Perëndia i dha popullit të tij dy profetë të mëdhej në të njëjtën kohë. Ai i dha Enokun (i vetëm); dha Noeun (i vetëm); i dha Moisiut (vetëm ai e kishte Fjalën edhe pse të tjerët kishin profetizuar); Gjon Pagëzori erdhi VETËM. Tani, në këtë ditë të fundit duhet të jetë një profet (jo një profete - edhe pse në këtë epokë ka më shumë gra që janë të dhënë në zbulesën e Perëndisë se sa meshkujt) dhe Fjalën e pagabueshme thotë se ai (profeti) ka ardhur për të zbuluar sekretet e fundit njerëzve të kohës dhe për të kthyer zemrat e bijve etërve.

Ka nga ata që thonë se njerëzit e Perëndisë do të jenë mbledhur në zbulesën totale. I kundërshtojnë këtë argument. Është modest, argumente të pavlefshme duke pasur parasysh Zbulesa. 10, 7. Prandaj, unë nuk e mohoj se njerëzit që profetizojnë në epokën e fundit dhe shërbimet e tyre mund të jenë dhe do të jenë të saktë. Unë nuk e mohoj se do të ketë një profet ashtu siç ishte në kohën e Palit kur kishte "një Agab një profet që profetizoi nga uria". Unë pajtohem se kjo është kështu. POR NË BAZË TË PROVAVE NË FJALË represive mohojnë se më shumë se një nga të është ma i madhi i profetit-i dërguari i cili ka për të zbuluar të tilla sekrete që AS GJENDET NË FJALË dhe ofruesit të shërbimit të kthehet në ZEMRAT E FËMIJËVE TE BABALLARËT. "Kështu thotë Zoti", me Fjalët e veta të pagabueshme qëndron dhe do të qëndrojë dhe të konfirmojë. Për këtë epokë ka një profet-i dërguar.

Vetëm në bazë të sjelljes njerëzore të gjithë e dinë se ku ka shumë njerëz janë mendime të ndara në sende të vogla doktrina e madhe që ata të gjithë janë të drejtuar së bashku. Të cilët më pas do të ketë pagabueshmërinë të energjisë që duhet të rikthehet në këtë epokë të fundit ajo do të jetë hera e fundit që kjo deklaratë kthehet në Fjalë te Nusja? Kjo do të thotë që ne përsëri do të kemi Fjalën si ajo që ishte, një ditë e përkryer dhe të përsosur kuptohet si në ditët e Palit. Unë do t'ju them që do të ketë. Ai do të jetë një profet si tërësisht të përligjur, apo edhe përligjur më në tërësi se ishte profet në të gjitha epokat, nga Enoku deri në ditën e sotme, sepse ky njeri duhet të ketë një ministri profetike gur kurore, dhe Perëndia do ta tregojnë atë. Ata nuk do të ketë nevojë për të folur për veten e tij, Perëndia do të flasë për vete karaktere zërit. Amen!

Mendimi i dytë që duhet të bëjë një përshtypje në zemrat tona është se epoka e shtatë kishtare ka filluar me frymën e antikrishtit, si dhe të Frymës së Shenjtë e cila duhet të jetë e bekuar përjetë.

Gjoni. 4, 1:

"Shumë të dashur, mos i besoni çdo fryme, por në provë vëni frymërat nëse janë nga Perëndia, sepse shumë profetë të rremë kanë dalë në botë."

A e keni vënë re këtë? Shpirti antikrishti është identifikuar me profetët e rremë. Epoka ka filluar me profetët e rremë dhe do të përfundojë me profetët e rremë. Pra, natyrisht, do të ketë një PROFET REAL në kuptimin e vërtetë të atij njeriu të përmendura në Zbulesën. Por tani për tani, para zbulimit të tij kanë dalë shumë profetë të rremë.

Mateu. 24, 23 - 26:

"Atëherë, nëse dikush thotë: 'Ja, Krishti është këtu!' ose: 'Atje është!' - mos e besoni atë! Sepse do të dalin krishtër të rremë dhe profetë të rremë, dhe të bëjnë shenja të mëdha dhe mrekulli që do, po të ishte e mundur, edhe të zgjedhurit ti mashtrojnë, unë kam thënë edhe në qoftë se ju thonë: 'Këtu, në shkretëtirë! mos shkoni atje! Ose: 'Atje, në dhomat e fshehta!' - mos e besoni!"

Këta profetë të rremë janë të ndara për ne në Shkrimet e ndryshme të tjera të tilla si këto.

Pjetri 2, 1 - 2:

"Dhe kishte njerëz në profetët e rremë, pasi ato do të jenë mësues të rremë të cilët fshehurazi do të prezantojnë heresin shkatërrues dhe, duke mohuar Zotin që i bleu ata, do të tërheqin mbi vete një shkatërrim të shpejtë, dhe shumë vetë do të ndjekin rrugën e tyre të dëmshëm për shkak të tyre. Do të jetë nënçmues për të thënë në lidhje me rrugën e së vërtetës."

Timoteu. 4, 3 - 4:

"Për herë do të vijë koha kur njerëzit nuk do ta durojnë doktrinën e shëndoshë, por, sipas dëshirave të tyre për vete mësues do të grumbullosh që do të ketë gudulisur veshët; dhe do ti largojnë veshët nga e vërteta, dhe do tu kthehen përrallave."

Timoteu. 4, 1:

"Dhe Fryma shprehimisht thotë se në kohët e fundit disa do ta mohojnë besimin, duke

u vënë veshin shpirtrave dhe doktrinave të ferrit."

Pra, në çdo rast ju do të vini re se një profet i rremë është ai i cili është jashtë Fjalës. Ashtu si ne ju tregojnë se "antikrishti" do të thotë "anti-Fjalën" kështu që këta profetë të rremë vijnë dhe falsifikojmë Fjalën, duke i dhënë asaj një kuptim që i përshtatet ferrit. A keni vënë re ndonjëherë se si njerëz që mashtrojnë të tjerët frikësohen se mos të lidhen fort me të? Ata thonë se në qoftë se njerëzit nuk bëjnë atë që thonë ata, ose në qoftë se ata largohen, atëherë ata do të ndjekin shkatërrimin. Ata janë profetë të rremë, sepse profeti i vërtetë gjithmonë do të çojë në Fjalën dhe lidh njerëzit për Jezu Krishtin dhe tregojnë njerëzve që të mos kanë frikë prej tij, ose atë që thotë ai, por të kanë frikë se çfarë thotë Fjala. Vini re se si këta njerëz janë atje si Juda vetëm për të holla. Dhe të përcaktojnë që ju të shitni gjithçka që ju keni dhe për t'u dhënë atyre. Shpenzojnë më shumë kohë në kontributet vullnetare dhe jo në Fjalën. Ata që përpiqen të përdorin dhurata që të përfitojnë do të jetë dhuratë që kishte një tolerancë për gabime, dhe pastaj të kërkojnë para, dhe e lënë pas dore Fjalën e quajtur nga Perëndia. Dhe njerëzit do të shkojnë tek ata, dhe t'ia paraqesin atë, dhe duke u mbështetur ato dhe besojnë ata, duke mos ditur se kjo është rruga e vdekjes.

Po, vendi është plot imitues të trupit. Atë ditë të fundit në përpjekje për të imituar atë profet të dërguarin. Shtatë bijtë e Sceva u përpoqën të imitojnë Palin. Simon magjistari u përpoq të imitojë Pjetrin. Imitim i tyre do të jetë fizike. Ata nuk do të jenë në gjendje të prodhojnë atë që prodhon profeti i vërtetë. Kur ai thotë se është i përfunduar zgjimi, ata do të shkojnë rreth duke pretenduar që të ketë një zbulesë të madhe se ajo që njerëzit kanë absolutisht të saktë dhe se Zoti do të bëjë gjëra të mëdha dhe më të mrekullueshme në mesin e njerëzve. Dhe njerëzit do të bien për këtë gjë. Këta profetë të njëjtë do të pretendojnë se i dërguari i ditës së fundit nuk është një teolog, kështu që nuk duhet të jetë një i ndëgjuar. Ata nuk do të jenë në gjendje të prodhojnë atë që lajmëtari mund të prodhojë; nuk do të ratifikohet nga Perëndia si ajo në ditët e profetit të fundit, por me fjalët e tij të mëdha dhe peshën e tyre nëpër botë paralajmërojnë njerëzit që të mos dëgjojnë më atë njeri (të dërguarin), dhe ata do të thonë se ai gabimisht mëson. Ata mbeten plotësisht besnik ndaj etërve të tyre, farisenjtë, të cilët ishin të ndotur, sepse ata pohuan se të dy Gjoni dhe Jezusi mësojnë gabim.

Pra, pse këta profetë të rremë, shkojnë kundër profetit të vërtetë dhe bëjnë shpifje kundër mësimdhënies së tij? Sepse ato janë duke ruajtur formën e vëtetë ashtu si etërit e tyre, kur në kohën e Ashabit që përballoi Mikajahun. Kishte katër, dhe ata ishin të gjithë në marrëveshje; dhe fakti që flasin të gjithë të njëjtën gjë, ata mashtrojnë njerëzit. Por një është profet - vetëm një - është e drejtë dhe të gjithë të tjerët e kishin gabim, sepse Perëndia kishte dhënë zbulesën vetëm një herë.

Ruhuni nga profetët e rremë, sepse ata janë ujqër grabitqarë.

Nëse ju akoma keni ndonjë dyshim në lidhje me këtë kërkojmë nga Perëndia me anë të Frymës së tij për të ju mbushur dhe të ju udhëzojë, sepse ju nuk mund të zgjidheni kush është mashtrues. A është kjo ajo që nënkuptohet? Nuk ka asnjë njeri që mund të të mashtrojë. Pali nuk mund të mashtronte asnjë të zgjedhur, se ishte gabim. Dhe në atë epokë të parë të Efesit të zgjedhurit nuk mund të mashtrohen, edhe sepse ata ishin të kontrolluar nga apostujt të rremë dhe profetë dhe kanë gjetur se sa janë gënjeshtarë. Hallelujah. Delet e tij e dëgjojnë zërin e tij dhe e ndjekin Atë. Amen. Unë besoj se edhe ju do ta ndjekni zërin e tij.

PËRSHËNDETJE

Zbulesa. 3, 14:

"Kështu thotë Ameni, Dëshmitari, Besniku i vërtetë, Parimi i krijesës së Hyjit."

Oh, nuk është ky një përshkrimi më i mrekullueshëm i karakteristikave të Zotit tonë të dashur dhe të Shpëtimtarit Jezu Krisht? Sepse këto fjalë thjesht dëshironi të ndëgjoni. Ata sjellin një frymë të tillë të realitetit në zemrën time. Ajo kënaqet vetëm duke lexuar atë, pa pasur nevojë të presin për zbulesën e plotë të Shpirtit në to.

Jezusi na jep këtë përshkrim të Tij në lidhje me kohën e fundit. Ditët e hirit të fund. Ai shikonte nga shekulli i parë drejt deri në njëzetë, dhe na tha çdo gjë lidhur me këto. Para se të zbulojë karakteristikat e kohërave të fundit, na japin një vështrim përfundimtar në mirësinë e Tij dhe të lartësisë të Hyjnisë. Kjo është me radhë gur kurore shpallje e Tij.

Ky thotë: "Amen". Jezusi është Zot Amen. Jezusi është Zot është "kështu që të jetë

ai". Amen përfaqëson mbarim. Paraqet miratim. Ai përfaqëson një premtim që mbizotëron. Ai përfaqëson një premtim që nuk mund të ndryshojë. Ai përfaqëson vulën e Perëndisë.

Unë dua që ju tani mund të shikoni me shumë kujdes dhe për të gjetur diçka të vërtetë e bukur dhe e këndshme. Thashë se kjo është zbulesa e Tij në kohën e fundit. Kur dita e hirit është e gjatë, atëherë shumë shpejt pas kësaj vjen mijëvjeçari, a nuk është ashtu?

Mirë pra, lexoni për mua Isai. 65, 16 - 19.

"Kush është në tokë i bekuar, qoftë i bekuar Perëndia i vërtetë dhe kush është në tokë do të betohet, betohet një Perëndi i së vërtetës sepse e problemet mëparshme do të harrohen, pasi sytë e mi do të jenë të fshehur për. Ja, unë krijoj qiej të rinj dhe një tokë të re. E mëparshmeja nuk do të kujtohet më dhe nuk do të ju vijë më në mëndje. Por ju gëzohuni dhe ngazëllohuni përjetë për atë që krijoj; sepse ja, unë krijoj Jeruzalemin për kënaqësinë dhe gëzimin e popullit të tij. Unë do të kënaqem me Jeruzalemin dhe të gëzohem me popullin e Tij. Ai nuk do të dëgjojë më të qara dhe duke bërtitur do të thotë."

Ky është Jeruzalemi i Ri i mijëvjeçarit. Por, pasi që ne jemi duke shkuar në mijëvjeçarin, dëgjoni atë që ai thotë në lidhje me atë se Ai është i tillë një Perëndi, vargu 16:

"Kush bekohet në tokë,le të bekohet me Zotin besnik."

Po,ajo është e vërtetë, por përkthimi I vërtetë nuk është "Zoti besimtar". Por është "Zoti i Amen". Kështu ne lexojmë: "Le të ketë bekimin e Perëndisë Amen. Dhe kush është në tokë, do të deklarojë solemnisht një betim Perëndinë, Amen. Për shkak se ish problemet do të harrohen, pasi lotët nga sytë e mi do të fshihen. Sepse ja, unë krijoj qiej të rinj dhe një tokë të re. Mëparshmeja nuk do të kujtohet më dhe nuk do të më vijë më në mëndje. Ju gëzohuni dhe ngazëllohuni përjetë për atë që krijoj; sepse ja, unë krijoj Jeruzalemin për kënaqësinë dhe popullin e tij për gëzimin. Unë do të kënaqem me Jeruzalemin dhe të gëzohem me popullin e tij. Ajo nuk do të dëgjojë më të qara por vetëm gëzim." Aleluja. Këtu është Zoti i Dhiatës së Vjetër, "Perëndia Amen". Ky është Jezusi i Testamentit të Ri, "Perëndia Amen". Dëgjo o Izrael, Zoti, Perëndia yt, është një Zot. Nuk është përsëri, Zoti i Dhiatës së Vjetër është Jezusi te Dhjata e re. "Dëgjo o Izrael, Zoti, Perëndia yt, është një Zot." Dhjata e re nuk zbulon ndonjë Zot tjetër, kjo është një zbulim i mëtejshëm i të njëjtit Perëndi. Krishti nuk erdhi poshtë për të zbuluar veten e tij. Ai nuk ka ardhur për të zbuluar Birin. Ai erdhi të zbuluar dhe të bëjë të njohur Atin. Ai kurrë nuk foli për dy zotat, foli për një Zot dhe tani ne jemi në epokën e fundit duke u kthyer me radhë në gur kurore zbulesën më të rëndësishme të Hyjnisë të gjithë Biblës, që është, Jezusi është Zot, ai dhe Ati jenë një: ka vetëm një Perëndi, dhe emri i tij ishte Zoti Jezu Krisht.

Ai është Perëndia Amen. Nuk ndryshon kurrë. Ai kurrë nuk ndryshon. Ai thotë, dhe ajo është e qëndrueshme. Ai e bëri dhe kjo është bërë gjithmonë. Askush nuk thotë se ai nuk mund të hiqet apo të shtuar. Pra, të jetë ajo. Amen. Pra, të jetë ajo. A nuk jeni të kënaqur që të shërbejmë një Perëndi të tillë? Ju e dini saktësisht se ku je me të në ndonjë kohë dhe gjatë gjithë kohës. Ai është Perëndia, Amen, dhe nuk do të ndryshojë.

"Këto gjëra ju flet Amen."

Si ai e pëlqen atë. Kjo do të thotë se çdo gjë që tha është përfundimtare. Kjo do të thotë se çdo gjë që Ai ka thënë se epoka e parë, dhe e dyta dhe të të gjitha epokave për kishën e Tij të vërtetë dhe për atë hardhi të rreme është plotësisht e saktë dhe nuk do të ndryshojë. Kjo do të thotë se me atë që ai e ka filluar në Zanafilla Ai do të përfundojë në Zbulesa. Ai duhet, sepse Ai është Amen, kështu që të jetë ajo. Pra, përsëri ne mund të shohim se pse kallami i rremë e urren librin e Zanafillës dhe Zbulesa. Ai e urren të vërtetën. Ai e di se e vërteta do të mbizotërojë. Ai e di se çfarë do të jetë në fund të tij. Si ai lufton kundër tij. Por ne jemi në anën fituese. Ne (unë mendoj se vetëm besimtarët e Fjalës së Tij) janë në anën e fitores, Amen.

"Këtë e flet Dëshmitari besnik dhe i vërtetë." Unë dua të ju tregojë se nuk gjej në mendimin gjë më "besnik". Ju e dini, unë shpesh flasi për të të madhit Perëndi pandryshueshme Fjala e të cilit nuk ndryshon. Dhe kur flasim për atë aq shpesh, kemi të marrë një pamje që e bën atë të duket shumë i përcaktuar. Ndërsa në qoftë se Zoti e krijoi universin dhe të gjitha ligjet të cilat i takojnë dhe pastaj bëri një pushim dhe u bë një Perëndi i madh. Ndërsa në qoftë se Zoti ka përgatitur një rrugë shpëtimi për

njerëzimin e humbur, dhe kjo është rruga kryq, dhe pastaj kur vdekja e Krishtit që ishte për të marë pajtimin për mëkatet tona dhe me ringjalljen e tij na dha një derë të hapur për të, Perëndia thjesht i shpaloi krahët e tij dhe u tërhoq. Siç e kemi vërtetuar besimin në Krijuesin e madh i cili po krijon një interes personal në krijimin e Tij. Kështu që, unë them se kjo është mënyrë shumë e shumë njerëz vihen të mendojnë. Por kjo është e gabuar, sepse Perëndia në këtë moment bën menaxhimin e çështjeve njerëzore. Ai është edhe Krijuesi dhe Mbajtësi.

Kolosianëve 1, 16 - 17:

"Sepse në të u krijuan të gjitha që gjenden në qiej dhe ata që janë në tokë - dukshme dhe të padukshme - qofshin frone, zotërime, principata dhe pushtete; të gjitha janë krijuar me anë të tij dhe në. Ai para së gjithash, dhe të gjitha janë mbajtur në të."

Ai është një Perëndi sovran. Vendim deri në planin e shpëtimit të vetët do të zgjidhet ashtu si Ai parashikoi. Biri vdiq në kryq për të krijuar mjetet e shpëtimit dhe Fryma e Shenjtë me kujdes kryen vullnetin e Atit. Ai në këtë moment çdo gjë është duke punuar në bazë të qëllimit të vullnetit të Tij. Është pikërisht në mes të të gjithave. Ai është në mes të kishës së Tij. Ky Krijues i madh, Perëndia Shpëtimtar tani me besnikëri punon në mesin e tij si Bariun i madh pas dhenve. Vetëm ekzistenca e Tij është e Tij. Ai i do ata dhe kujdeset për ta. Syri i tij është gjithmonë në to. Kur Fjala thotë se "jetët tuaja janë fshehur me Krishtin në Perëndinë", kjo do të thotë pikërisht atë që thotë. Oh, unë jam shumë i kënaqur që Zoti im mbetet besnik. Ai është besnik ndaj Tij, që të mos gënjejë. Besnik është Fjala, do të mbështesë atë. Ai është besnik ndaj nesh, sepse nuk do të humbasë ndonjë prej nesh, por ne do të nxjerremi në ditën e fundit. Unë jam i kënaqur që kam pushuar në besnikërinë e tij.

Filipianëve. 1, 6:

"I bindur për këtë është se ai që nisi një punë të mirë në ju, të përfunduar atë deri në ditën e Jezu Krishtit."

"Ai është Dëshmitar i vërtetë."

Pra, kjo fjalë është e vërtetë, është e njëjta fjalë që pamë atje në Zbulesa. 3, 7. Mos harroni se nuk do të thotë "e vërtetë" në krahasim me "false". Ajo ka një kuptim shumë më të pasur, më të thellë. Ajo shpreh realizimin e përsosur në krahasim me realizimin të pjesshëm. Pra, përsëri në epokën Filadelfiane ardhja e Zotit po afrohet. Çfarë është dashuria e madhe koha ka treguar për të.

Ajo kujton ato fjalë të bukura të 1 Pjetri. 1, 8:

"Që a më do ti pse ju nuk e keni parë atë, në të cilin, megjithëse ju nuk e shihni, besoni, dhe ngazëllohuni nga një hare e patregueshme dhe e lavdishme."

Me ta, dhe ne gjithashtu shohim përpara. Ne nuk e shohim Atë, por e kemi ndjerë atë. Tani ne e dimë Atë aq sa na me shqisat tona të kufizuara mund të lejojë. Por një ditë ai do të jetë ballë për ballë. Është për këtë kohë. Ajo vjen në fund të kësaj epoke. Pjesërisht njohuria do të bëhet në njohuri të përsosur - të plotë me njohuri. Aleluja! Ne kemi shikuar përmes një pasqyrë të zbehtë, por së shpejti do të jenë ballë për ballë. Ne shkuam nga lavdia në lavdi, por së shpejti ajo do të jetë e drejtë në lavdi; dhe në vullnetin e tij duke festuar të shkëlqejë. Ne do të jemi si ai, të mrekullueshëm si ai, JEZUSI Shpëtimtarit tonë Hyjnor! A nuk është kjo e mrekullueshme? Ne jemi të plotë në Të. Kjo është e vërtetë. Ai nuk është në lidhje të gënjejë. Por një ditë ne do të shndërrohemi në atome. Do të veshim pavdekësinë. Ne të gjithë do të përpihemi në jetë. Pastaj ne do dimë të marrim kuptimin.

"Ai është dëshmitari besnik dhe i vërtetë."

Pra, ne mendojmë rreth fjalës të "dëshmitarëve". E pra, kjo është një fjalë që nga e cila marrim fjalën "martir". Bibla flet për Stefanin dhe Antipa dhe të tjerë si martirë. Ata ishin martirët, ata janë edhe dëshmitarë. Jezusi ishte një martir besnik. Fryma e Shenjtë është një dëshmi për këtë. Fryma i dëshmon për këtë. Bota ka urryer Jezusin. Bota e vrau. Por Perëndia e deshi Atë dhe Ai shkoi tek Ati. Dëshmi se ai shkoi tek Ati është që Fryma e Shenjtë që zbriti. Nëse Jezusi nuk ishte marrë nga Ati, Shpirti nuk do të vijë.

Lexoni atë tek Gjoni 16, 7 - 11.

"Por, unë po ju them të vërtetën: është më mirë për ju të shkoj, sepse, po s'shkova, Mbrojtësi nuk do të vijë te ju, kurse, po shkova, do ta dërgoj te ju. E kur të vijë Ai, do ta vërtetojë se bota e ka gabim në lidhje me mëkatin, me drejtësinë dhe me dënimin. Në lidhje me mëkatin pse nuk besojnë në mua, në lidhje me drejtësinë, pse po shkoj tek Ati

dhe nuk do të më shihni më. Në lidhje me dënimin pse princi i kësaj bote u dënua." Prania e Shpirtit të Shenjtë në këtë botë në vend të Jezusit këtu dëshmon se Jezusi ishte i drejtë dhe se ai shkoi tek Ati.

Por Gjoni 14, 18 gjithashtu thotë:

"Unë nuk do të largohem nga ju jetimë, do të kthehem te ju".

Ai dërgoi Ngushëlluesin. Ai ishte Ngushëllues. Në Frymën u kthye në kishën e vërtetë. Ai është Dëshmitari besnik dhe i vërtetë në mes të kishës. Por një ditë ai do të restaurohet në trup. Atëherë ata do të provojnë që është Sunduesi i vetëm i vërtetë i mençur - është Ai, Jezu Krishti, Zoti i lavdisë.

Besueshme dhe të vërteta dëshmitar, Krijuesi dhe Furnizuesi, Perfekti Nga Njohuritë, Amen Zoti.

Oh, sa e dua unë Atë, sa e adhuroj Ai, Jezusin, Birin e Perëndisë.

Dua të përfundoj mendimet e tyre në këtë pjesë të përshëndetjes me këtë fjalë nga

Korintasve. 1, 18 - 22:

"Hyjin e kam dëshmitar, fjala jonë dhënë juve nuk është: 'po' e 'jo'. Biri i Hyjit, Jezu Krishti, të cilin ne jua shpallëm unë, Silvani e Timoteu nuk ka qenë 'po' e 'jo', por në Të ishte 'po'. Dhe, për të vërtetë, të gjitha premtimet e Hyjit kanë gjetur në të 'po'; në e vet, e prandaj nëpër Të edhe mund të themi 'amen', në nderë të Hyjit. Dhe Ai që na forcon në Krishtin, ne edhe ju dhe na shuguron me vaj të shenjtë është Hyji. Ai gjithashtu na vulosi dhe na e dha në zemrat tona pengun Shpirtin."

"Fillimi i Krijesave të Zotit."

Kjo është ajo që Zoti Jezus thotë se Ai është. Por këto fjalë nuk do të thotë saktësisht mënyrën se si ne shëndoshëmi. Vetëm duke marrë ato si ata të tingëllojë si disa njerëz e kanë bërë (në fakt turmës) për të marrë ide se Jezusi ishte krijesa e parë e Perëndisë duke e bërë atë më pak të Hyjnisë. Atëherë ky krijim i parë i krijuar të gjithë pjesën tjetër të universit dhe gjithçka që përmban. Por kjo nuk është e saktë. Ju e dini se nuk pajtohen me pjesën tjetër të Biblës. Fjalët janë: "Ai fillestar ose Autori i krijimit të Zotit." Kështu që ne e dimë me siguri se Jezusi është Perëndia, Perëndia vetë. Ai është Krijuesi.

Gjoni 1, 3:

"Kjo është prej tij, dhe pa atë nuk u bë asgjë që është bërë."

Ai është Ai për të cilin thuhet te Zanafilla. 1, 1:

"Në fillim Perëndia krijoi qiejt dhe tokën."

Gjithashtu në Eksodi. 20, 11 thotë:

"Zoti gjashtë ditë krijoi qiejt dhe tokën, detin dhe gjithçka në to, dhe pushoi ditën e shtatë."

Ju shikoni, nuk ka dyshim se Ai është Krijuesi. Ai është Krijuesi i përfundimit të krijesave.

Tani me siguri ne mund të shohim se çfarë do të thotë. Të ketë ndonjë interpretim tjetër do të thotë se Perëndia e krijoi Zotin. Si mund të jetë krijuar Zoti, kur ai është Krijuesi?

Por tani ai është duke qëndruar në mes të kishës. Si Ai qëndron atje duke zbuluar që ai është ,në këtë epokën e fundit e quan veten "Autori i krijimit të Zotit". Kjo është një tjetër krijim. Kjo ka të bëjë me kishën. Është Emërimi i tij i veçantë. Ai është krijuesi i kishës. Dhëndri qiellor krijoi nusen e Tij. Si të Frymës së Perëndisë, zbriti dhe i krijuar në virgjëreshën Marijë qelizat nga të cilat ajo ka lindur trupin e Tij. Dua të përsëris. Ai krijoi qelizat e vërteta në barkun e Marisë për atë trup. Ajo nuk ishte e mjaftueshme që të Shpirtit të Shenjtë vetëm se jetën e një veze të njeriut që ka bërë Maria. Ajo do të jetë se njerëzimi mëkatar është prodhuar nga trupi. Kjo do të prodhojë "Adami i fundit". O Ai u tha: "Shikoni, ju jeni trupi (Ati) përgatitur për mua." Perëndia (nuk Maria) është marrë në këtë autoritet. Maria ishte inkubatori i shpëtimit njerëzor dhe ajo e veshur me fëmijën e shenjtë dhe e çoi te lindja. Kjo ishte një Perëndi-njeri. Ai ishte Biri i Perëndisë. Ai është një krijesë e re. Njeriu dhe Perëndia i cili doli përpara dhe u bashkua; Ai ishte i pari i kësaj race të re. Ai është kreu i kësaj race të re.

Avg. 1, 18:

"Ai është kreu i trupit, pra i kishës; kush është fillimi, i parëlinduri nga të vdekurit - të jetë i pari në çdo gjë."

Korintasve. 5, 17:

"Prandaj nëse dikush është në Krishtin, është një krijesë e re: e vjetra ka shkuar, çdo gjë është e re, e formuar mirë."

Këtu ju mund të shihni se edhe pse njeriu është rendi i vjetër apo krijesë, tani në bashkim me Krishtin është bërë një krijesë e re të Perëndisë.

Efesianëve. 2, 10:

"Ne në fakt jemi vepra e tij, e krijuar në unitet me Krishtin Jezus për veprat e mira."

Efesianëve. 4, 24:

"Visheni me njeriun e ri, i cili, pasi Perëndia është krijuar në drejtësinë dhe shenjtërinë e së vërtetës."

Kjo krijesë e re nuk është ri-bërë nga një krijesë e vjetër, përndryshe ajo nuk do të quhet një krijesë e re. Kjo është pikërisht ajo që ai thotë se është: një krijesë e re. Kjo është një tjetër gjë, ndryshe nga e vjetra. Ai nuk punon në trup. Ajo ishte si ai që ka punuar me Izraelin. Ai zgjodhi Abrahamin dhe pasardhësit e Abrahamit përmes Isakut, prejardhje të devotshëm. Por larg nga çdo race, fisi, kombi deri në krijimin e ri. Ai është i pari i krijesës. Ai ishte Perëndia që krijoi në trajtë njeriu. Tani Shpirti i Tij vetë krijon shumë fëmijë. Zoti Krijuesi krijoi Vetë një pjesë e krijesave të Tij.

Ky është zbulim i vërtetë i Perëndisë. Ky ishte plani i tij. Ky plan është formuluar nëpërmjet zgjedhjeve. Prandaj, ai mund të shihte të gjithë rrugën poshtë për herë të fundit kur të gjithë do të jetë e gjatë dhe të shohim veten ende në mes të kishës, si autorët e këtij krijimi të ri të Perëndisë. Kompetencat e tij sovrane për të përmbushur. Me vendimin e tij ai zgjodhi anëtarët e këtij krijimi të ri. Paracaktuar ato për miratim, sipas pëlqimit të tij. Me gjithëditurinë e tij dhe plotfuqishmërinë për të përmbushur. Si tjetër do të di të qëndrojë në mes të kishës merr lavdinë e vëllezërit e tij që nuk ka dhënë? Ai dinte çdo gjë dhe çdo gjë është kryer në bazë të asaj që ai e dinte për planin e tij dhe dashamirësia ishte përmbushur.

Efesianëve. 2, 11:

"Atij ne kemi fituar trashëgiminë prej nesh që janë të paracaktuar sipas vendimit të atij që kryen të gjitha në diskrecionin e vullnetit të Tij."

Aleluja! A nuk jeni të kënaqur që ju i takoni Atij!

MESAZHI I EPOKËS LAODICEANE

Zbulesa 3, 15-19:

"I di veprat e tua: nuk je as i ftohtë as i nxehtë. Oh, të ishe i ftohtë ose i nxehtë! Por, pasi je i vakët - as i ftohtë as i nxehtë - do të vjell prej gojës sime! Dhe pasi thua: 'Jam i pasur. U bëra pasanik! Asgjë nuk më mungon!' e, pasi nuk di se je i mjerë, i ngratë, skamnor, i verbër, i zhveshur, po të këshilloj: blej prej meje ar të pastruar në zjarr që të pasurohesh, blej petka të bardha që të vishesh dhe të mos shihet turpi i lakuriqësisë sate; blej edhe barin për të lyer sytë që të shohësh! Unë i qortoj dhe i ndëshkoj ata që i dua. Ji, pra, i zellshëm dhe kthehu!"

Që nga ne e lexojmë këtë së bashku, unë jam i sigurt që ju keni vënë re se Fryma nuk i ka thënë një gjë mirësi në këtë epokë. Ajo shkon deri në dy akuzat dhe ka shpallur gjykimin e tij mbi ta.

(1) Zbulesa. 3, 15 - 16:

"Unë njoh veprat e tua, që ti nuk je as i ftohtë as i ngrohtë. Do të doja të ishe i ftohtë ose i ngrohtë, ose për shkak se ju jeni të vakët - as e nxehtë e as ftohtë - unë do të ju vjell nga goja ime."

Ne duhet të shikojmë me kujdes këtë. Ai thotë se ky grup i epokës Laodiceane kisha është e vakët. Kjo e vakët kërkon një dënim nga Perëndia. Dënimi është se ata do të vjellen ose pështyhen nga goja e tij. Ju nuk doni të merrni sa më shumë. Ata shumë me pamençuri thonë se Perëndia mund ti ketë rivendosur nga goja, dhe kjo provon se nuk ka gjë të tillë si e vërteta në doktrinën e këmbënguljes së shenjtorëve. Unë dua tani për të korrigjuar të menduarit tuaj. Ky varg nuk është dhënë për një individ. Është dhënë për kishën. Ai thotë kisha. Për më tepër, në qoftë se ju vetëm e kishit Fjalën në mendje, ju do të mbani mend se askund sështë atje se ne jemi në gojën e Perëndisë. Gravimi është në duart e Tij. Montuar ne jemi në krahë. Të gjithë rrugën prapa në epokat e panjohur para kohe ne kemi qenë në mendjen e tij. Në vathët e Tij, dhe ne jemi të Tij,

por kurrë në gojën e tij. Por kjo është në gojën e Zotit? Ajo është në gojën e tij.

Mateu. 4, 4:

"Por Ai, duke u përgjigjur, i tha: 'Është shkruar: 'Do të njeriu të jetojë vetëm me bukë, por me çdo Fjalë që del nga goja e Perëndisë.'"

Ajo gjithashtu do të duhet të jetë dhe në gojët tona. Pra, ne e dimë se kisha është trupi i Tij. Ai është këtu në vend të Tij. Çfarë do të jetë në gojën e kishës? FJALA.

Pjetrit 4, 11:

"Nëse ndonjë flet, le ta bëjë si orakujt (Fjalën) e Perëndisë."

Pjetrit 1, 21:

"Sepse asnjë profeci nuk ka ardhur asnjë vullneti i njeriut, por Fryma e Shenjtë ka kapur njerëz të shenjtë që kanë folur nga Perëndia."

Çfarë është e gabuar me këta njerëz në ditën e fundit? Kishte mbështetje të Fjalëve. Nuk janë më të prirur për të. Vakët drejt saj. Kjo do të provojë të drejtët tani.

Baptistët kanë besimet e tyre kishtare dhe dogmat bazuar në Fjalën dhe ju nuk mund të jeni të shkundur. Ata thonë se ditët apostolike e mrekullive është e kaluar dhe nuk ka pagëzim i Frymës së Shenjtë pas besimit. Metodistët thonë (bazuar në Fjalë) se nuk ka pagëzimi në ujë (spërkatja nuk është pagëzim) dhe se shenjtërimi, pagëzimi i Frymës së Shenjtë. Kisha e Krishtit fokusohet në pagëzimin e ripërtëritjes dhe në shumë shumë raste aty hyjnë mëkatarët si të thatë dhe të dalën si një mëkatarë i lagësht. E megjithatë, pretendojnë se doktrina e tyre është e bazuarnë Fjalën. Të përcaktuara sipas radhës dhe shkoni te Pentekostalët. A kanë ato një Fjalë? Ti vënë ato në Fjalët e testimit dhe të shohim. Ata do ta shesin jashta Fjalën për senzacion çdo herë. Mund të prodhojë një manifestim si nafta dhe gjaku dhe gjuhë dhe shenjat e tjera, qoftë në fjalë apo jo, apo nëse ajo është interpretuar si duhet nga Fjala, shumica do të bien për të. Por çfarë ka ndodhur bazimin të Fjalës? Fjala është lënë mënjanë, në mënyrë që Zoti thotë: "Unë jam duke shkuar kundër të gjithë juve. Unë jam duke ju hedhur nga goja ime. Ky është fundi. Sepse në shtatë nga shtatë sezonet nuk kam parë asgjë, por njerëz të cilët mbajnë më shumë nga fjalët sipër të imes. Prandaj, në fund të kësaj epoke ju jeni vjellur nga goja ime. Kjo është mbi të gjitha. Unë patjetër do të flas. Po, unë jam këtu në mes të kishës. Amen i Perëndisë, besnik dhe i vërtetë që do të zbulohet dhe do të jetë profeti im." Oh, po, kjo është kështu.

Zbulesa. 10, 7:

"Dhe në ditët e zërit të dërguarin e shtatë, si Ai duket, do të përfundojë në misterin e Perëndisë, ashtu si Ai u shpalli shërbëtorëve të tij, profetëve."

Ka. Ai dërgon profetin e vërtetuar. Ai dërgon një profet pas gati dy mijë vitesh. Ai dërgon dikë që është aq larg nga organizimi, edukimin dhe bota e fesë se si Gjon Pagëzori dhe Elia i vjetër, dëgjohet vetëm nga Perëndia dhe të ketë "kështu thotë Zoti" dhe flet për Perëndinë. Ai do të jetë zëdhënësi i Zotit dhe Ai, SI ËSHTË SHPALLUR NË MALAHIA 4, 6 DO TI KTHEJË ZEMRAT E FËMIJËVE TE BABALLARËT. Ai do të zgjidhet në ditën e fundit, dhe ato do ta dëgjojnë profetin e vërtetuar për të dhënë të vërtetën e saktë ashtu siç ishte me Palin. Ai do të jetë e vërtetë si ata që kishin atë. Dhe ju do të përzgjidheni për të në atë ditë ku do të jenë ata që me të vërtetë duke manifestar Zotin dhe të jetë trupi i Tij dhe të jetë zëri i tij dhe të bëjë punën e Tij. Aleluja! A e shihni këtë?

Shqyrtim i shkurtër i historisë së kishës do të provojë se sa i saktë është ky mendim. Në epokat e errëta Fjala ishte e humbur pothuajse tërësisht njerëzve. Por Perëndia dërgoi Luterin me Fjalën. Luteranët në atë kohë kanë folur në emër të Zotit. Por ata të organizuar dhe të pastër do të kuptojnë çfarë është Fjala përsëri të kenë humbur për shkak se organizata tenton drejt dogmave dhe besimeve të kishës dhe jo Fjalë të thjeshta. Ato nuk mund të flasin në emër të Perëndisë. Pastaj Perëndia dërgoi Wesley, dhe ai ishte zëri i Fjalës në ditët e tij. Njerëzit të cilët kanë marrë zbulesën e tij nga Perëndia u bë letrat që jetojnë për ti lexuar dhe të njohur nga të gjithë njerëzit e brezit të tij. Kur metodistët pabesë, Perëndia e ringjalli të tjerët dhe kështu vazhdoi me kalimin e viteve deri në këtë ditë të fundit ku përsëri ka njerëz të tjerë në vend që do të jenë nën të dërguarin në kohën e tyre të fundit të votave përfundimtare në epokën përfundimtare.

Po, me të vërtetë. Kisha nuk është "zëdhënësi"por Perëndia. Ajo ka zëdhënësin e vet. Prandaj Perëndia është kthyer kundër tij. Ai do një trup profetin dhe nusja, sepse ajo do

të jetë zëri i Perëndisë.

Po, kjo është, për shkak se në kapitullin e fundit të Zbulesës. Vargu 17 thotë:

"Dhe Fryma dhe nusja thonë: 'Eja!'"

Edhe një herë bota për të dëgjuar drejtpërdrejt nga Perëndia, ndërsa në ditën e Rrëshajve, por, sigurisht, kjo do të jetë nusja e Fjalës që do të refuzohet si në epokën e parë.

Pra, ai u bërtiti këtyre epokave të kaluar: "Ju keni Fjalën. Ju keni më shumë Biblën se kurrë, por nuk keni bërë asgjë në lidhje me Fjalën, përveç që ju gënjeni dhe ndani në copa duke marrë atë që ju dëshironi anashkaluar atë që nuk e dëshironi. Nuk të intereson JETESA, por diskutimi për te. Më shumë don të jesh i ftohtë ose i nxehtë.Të jesh i ftohtë dhe ta hedhësh,do të mund të përballoja. Në qoftë se ju do të merrni të bardhë të nxehtë të dini të vërtetën e saj dhe të jetojnë atë, Unë do të të kremtoj për këtë. Por kur ju thjesht të merni Fjalët e Mia dhe nuk e respektojnë atë, të kthehem, Unë refuzoj të të binden ty. Unë jam për tu hedhur, sepse ju keni neveri nga unë."

Pra, të gjithë e dinë se uji i vakët që shkakton një përzierje në stomak. A keni nevojë për ilaç për vjellje, pothuajse mirë është për të pirë ujë të ngrohtë. Nga kisha e vakët është Perëndia i sëmurë dhe ai ka deklaruar se Ai do të shërohet. Ajo na kujton se si Ai ndjehet pak para përmbytjes.

Oh, Zot bëje që kisha të jetë e ftohtë apo të nxehtë. Në më të mirë, ai duhet të jetë i zjarrtë (e nxehtë). Nuk e bëjnë. Dënimi është shqiptuar. Ajo nuk është më zëri i Perëndisë të botës. Ajo do të vazhdojë të argumentojnë se ajo është, por Perëndia nuk e thotë.

Oh, Perëndia ende ka një zë për njerëzit e botës, ashtu si ai i dha nuses zë. Ky është zëri i nuses siç kemi thënë, dhe ne do të flasim për të më vonë.

(2) Zbulesa. 3, 17 - 18:

"Sepse ju thoni: 'Unë jam i pasur. Unë jam i pasur dhe s'kam nevojë për asgjë' - dhe nuk e di se ti je qyqar e mjeran, i varfër, i verbër dhe i zhveshur. I këshilloj të blesh nga unë e jo zjarr ari, dhe rrobat e bardha të veshin, në mënyrë që ajo nuk turpërohet prej lakuriqësisë sate, dhe vajos sytë e tu me vaj të erëkëndshëm për të parë."

Pra, shikoni në frazën e parë të këtij vargu: "Duke qenë se ju flisni." Ju shikoni, thanë ata. Ata folën si zëdhënës i Perëndisë. Kjo dëshmon pikërisht atë që kam thënë vargjet 16 - 17 për qëllimin. Por edhe pse ata thonë se nuk do të thotë se është e vërtetë. Kisha Katolike thotë se flet në emër të Zotit, duke thënë se ajo ishte e sigurt se është zëri i Zotit. Si çdo popull mund të jetë aq shpirtërisht i lig përtej njohurive, por ata sjellin për farën që është në ta, dhe ne e dimë se ku ai erdhi dhe nga është ajo farë, nuk është ashtu?

Kisha Laodiceane thotë: "Unë jam i pasur. Unë jam i pasur dhe s'kam nevojë për asgjë." Ajo ishte me vetë-vlerësimin e saj. Ajo e shikoi atë dhe kjo është ajo që ajo e pa. Ajo tha: "Unë jam i pasur," që do të thotë se të pasurit në gjërat e kësaj bote.

Fshij atë në dritën e Jakobit 2, 5 - 7:

"Dëgjoni, vëllezërit e mi të dashur! A nuk i zgjodhi Hyji ata që për sy të botës janë skamnorë për t'i bërë të pasur në fe dhe trashëgimtarë të Mbretërisë që ua ka premtuar atyre që e duan? E ju e përbuzët skamnorin! Po a nuk ju marrin nëpër këmbë pikërisht pasanikët? Po a nuk ju çojnë pikërisht ata nëpër gjyqe? Po a nuk e shajnë pikërisht ata të bukurin Emër që u thirr mbi ju?"

Pra, nuk sugjerojnë që një person i pasur mund të jenë i pasur edhe në mënyrë shpirtërore, por ne të gjithë e dimë se Fjala thotë se ajo është një grusht i vogël. Të varfërit janë ato që mbizotërojnë në trup kishën e vërtetë. Pra, nëse kisha bëhet e plotë me pasurinë, ne e dimë vetëm një gjë: "Pasuria" është shkruar mbi derën e saj! Ajo nuk mund të mohohet për shkak se ajo është Fjala.

Çfarë lloj i pasurisë në kishë - por kurrë nuk ka qenë një shfaqje e tillë e pasurisë. Numri i vendeve të shenjta të bukura si kurrë më parë. Grupe të ndryshme të konkurrojnë me njëri-tjetrin për të parë ato që do të ndërtojnë më bukur? Qendrat e arsimit, klasat të cilat janë me vlerë milionash janë të pavlefshëm, dhe këto objekte janë përdorur vetëm një orë apo dy në javë. Pra, nuk do të ishte një gjë e tillë e tmerrshme, por presim që kjo pak kohë që fëmijët kalojnë në objektin arsimor për të zëvendësuar orët e mësimit që duhet të investohen në shtëpi.

Paratë rrodhën në kishë në mënyrë që emërtimet e ndryshme zotërojnë aksione dhe

obligacione; fabrika, puset e naftës, dhe kompanitë e sigurimeve. Derdhur paratë në fondet sociale dhe pensioneve. Pra, kjo tingëllon mirë, por ajo u bë një lak predikues, sepse në qoftë se ata vendosin të largohen nga grupi i tyre për më shumë dritë apo dashurinë e Perëndisë, po humbasin pensionet e tyre. Shumica nuk mund të trajtojnë atë dhe të mbeten me aktorët e tyre.

Pra, mos harroni se kjo është hera e fundit. Ne e dimë se kjo është hera e fundit, sepse Izraeli kthehet në Palestinë. Nëse ne besojmë se Ai me të vërtetë do të vijë, atëherë ajo duhet të jetë diçka e gabuar me ata që aq shumë mbushën klasën. Tregon se këta njerëz kanë në plan të qëndrojnë këtu përgjithmonë ose që ardhjen e Jezusit e quajnë me qindra vjet larg.

A e dini se sot është një fe e njohur si një punë e madhe? Absolute është fakti se kisha u ka kërkuar menaxherëve të biznesit të kujdeset për financat. A është kjo ajo që Perëndia dëshiron? A nuk na mësojnë Fjalën e Tij në librin e Veprave se shtatë burra të mbushur me Frymën e Shenjtë dhe besim bëjnë shërbesën e Zotit në çështjet e biznesit? Me siguri ju mund të shihni se pse Perëndia tha: "Ju thoni se jeni i pasur, Unë kurrë nuk e thashë se jeni të pasur."

Ka programe radiofonike, programet televizive, dhe përpjekjet e shumta e kishës që kushtojnë miliona e miliona dollarë. Flukset pasuria dhe derdhet në anëtarësisë kishtare që është në rritje së bashku me paratë, por puna nuk është bërë si është bërë, kur paratë ishte zhdukur, por njerëzit u mbështetën vetëm në aftësinë dhënë nga Fryma e Shenjtë.

Nuk janë predikuesit e paguar, asistentët e paguar, ministrat e paguar e muzikës dhe arsimit, paguar koret, rojet paguar, programet dhe argëtim - të gjitha që kushtojnë shuma të mëdha, por pavarësisht të gjithave, forca ul. Po, kisha është e pasur, por nuk ka pushtet. Perëndia punon në Shpirtin e Tij, nuk ka sasinë e parave apo talent në kishë.

Pra, unë dua të tregoj se si dreqin e bëjnë këtë thirrje për para. Kishat kanë investuar të gjitha kompetencat për të marrë anëtarësimin, sidomos të të pasurve. Kudo është thirrja për mënyrat e fesë në mënyrë tërheqëse dhe tërheqëse për të pasur dhe të sofistikuar, dhe të gjithë ata që kanë prestigj në botë dhe të jenë aktiv në kishë. Nuk mund ta kuptojnë se në qoftë se pasuria është kriteri i spiritualitetit, atëherë bota tashmë ka Perëndinë, Perëndia e përgjithshme, por kisha nuk ka asgjë.

"Ti thua: 'Unë jam i pasur.'"

Kjo fjalë do të thotë: "Unë kam pasuri shpirtërore." Kjo tingëllon si mijëvjeçari me rrugët e arit dhe praninë e Perëndisë. Por unë pyes veten nëse kjo është kështu. A është kisha vërtet e pasur në gjërat shpirtërore të Perëndisë? Konsideroni këtë lëvdatë Laodiceane të shekullit të njëzetë në dritën e Fjalës.

Se kisha është me të vërtetë e pasur shpirtërisht, ndikimi i saj do të ndihet në jetën e shoqërisë. Por çfarë saktësisht jeton prej këtyre të ashtuquajturve njerëz shpirtëroren dhe me ndikim të shoqërisë ku jetojnë? Në periferi, në rrethet e klasës më të mirë të grave ka pasur këmbim, prostitucionit dhe bandat e fëmijëve që vijnë të paftuar në parti, duke lënë një gjurmë të madhe në dëmtim të pronës. Imoraliteti ka arritur një rekord absolut në aktet e përzier seksuale, varësia narkotike, kumari, vjedhje dhe të gjitha llojet e të këqijave. Kisha vazhdoi duke argumentuar si është i mrekullueshëm ky brez, si plot kisha dhe reagimin e madh edhe të vendasit në fusha misionare. Kisha është populli që është dorëzuar mjekëve, sidomos psikiatërve. Si mund se nëse dikush është i pasur shpirtërisht, shkon përtej njohurive. Kjo nuk është e vërtetë. Ata janë të falimentuar dhe nuk e dinë atë.

Hidhni një sy të mirë përreth. Konsiderojnë njerëzit si ata kalojnë. Në turmë shihni nëse ju mund të jeni nga lloji nga ata të cilët duket se janë të krishterë? Vëzhgoni se si ata vishen, shikoni se si ata veprojnë, të dëgjosh çfarë thonë, shikoni ku ata shkojnë. Me siguri duhet të ketë një dëshmi e vërtetë e lindjes së re në mesin e të gjithë ata që e shohim. Por disa prej tyre. Megjithatë, sot fondamentalist kishat thonë se kanë miliona të ruajtur dhe madje edhe Fryma është e mbushur te ato. I mbushur me Frymën? Mund o gra që shkojnë rreth me shije dhe me shufër të shkurtër e flokëve, pantallona të shkurtra dhe pantallona, top tank dhe pantallona të shkurtra, të gjitha pikturuar si të Jezebelit, është e quajtur Fryma e mbushur? Nëse këto të dekoruar japin pamje të mirë si i ka hije një të krishterë, unë urrej të mendoj se çfarë do të ishte që të ketë për të dëshmuar demonstrimin e pahijshme.

Kështu që, unë e di se gratë kanë qef të jenë të qepura mode. Duket Hollywood. Por

zonja, dëgjoni deri, është ende duke u shitur pëlhurë me metër dhe makina për qepje. Ju nuk keni për të blerë atë që është në dyqane dhe pastaj e përdorin atë si një justifikim. Kjo është një çështje që duhet shumë seriozisht që të diskutohet. A nuk keni lexuar në Shkrim që kur një burrë shikon një grua me epsh në zemrën e tij, në zemrën e tij tashmë ai ka shkelur kurorën me të? Supozoni se ju shkoi në mënyrë të tillë për të shkaktuar atë? Kjo ju bën partnerin e tij në mëkat, edhe pse ajo ishte absolutisht në dijeni të kësaj që keni qenë një virgjëreshë pa dëshira të tilla. Megjithatë, Perëndia ju mban të përgjegjshëm dhe do të viheni në gjyq.

Kështu që, unë e di që ju zonja nuk ju pëlqen ky lloj të predikuar, por motra, ju jeni të gabuar në atë që jeni duke bërë. Bibla e ndalon që ju të keni prerë flokët. Perëndia i kishte dhënë asaj flokët në vend të një vello. Ai urdhëroi që ai të jetë i veshur gjatë. Ai është lavdia juaj. Kur ju prerëni flokët e juaja ajo që do të thotë që ju të lënë qeverinë e burrit të juaj. Ashtu si Eva që doli dhe shkoi. Ju morët të drejtën e votës. Ju morët një burrë të biznesit. Ju keni pushuar të keni jetë femërore. Ju duhet të pendoheni dhe të ktheheni te Perëndia. Dhe sikur e gjithë kjo nuk ishte e keqe e mjaftueshme, shumë prej jush e kanë pranuar idenë se ju mund të zvarriteshin mbi minber dhe ministrinë ekishës që Perëndia e ka destinuara për burrat dhe vetëm për burrat. Oh, I preku vendi i lënduar, nuk e kam me të drejtë? E pra, më tregoni një vend në Bibël që Perëndia ndonjëherë të ketë vënë ndonjë grua për të predikuar ose autoritet qeveritar mbi një njeri, dhe unë nuk do të kërkoj falje për atë që kam thënë. Ju nuk mund të gjeni se unë isha në gabim. Unë kam të drejtë, sepse unë jam duke qëndruar me Fjalën, dhe Fjala thot kështu. Nëse keni qenë të pasur shpirtërisht ju do të dini se kjo është e vërtetë. Asgjë nuk është e vërtetë, përveç për Fjalën. Pali tha: "Nuk e lejoj gruan që të mësojë, as të përdori pushtet mbi burrin." Ju thjesht nuk mund të bëheni në shërbim Efesianëve. 4, për të mos sundojë mbi njerëzit. Motra, ju më mirë të dëgjojëni atë Fjalë. A nuk është Fryma e Perëndisë e cila është manifestuar në një jetë të mbushur me Frymën e tha për të predikuar, sepse Fryma dhe Fjala janë Një. Ata thonë të njëjtën gjë. Dikush bëri një gabim. Dikush kishte mashtruar. Zgjohuni para se të jetë tepër vonë. Satana e mashtrohen Evën, nënën tënde; ai tani josh vajzën. Le të ju ndihmojë Perëndia.

"Asgjë nuk më duhet."

Pra, kur dikush thotë: "Asgjë nuk më duhet," kjo është si duke thënë: "Unë kam gjithçka," ose ju mund të thoni: "Unë nuk dua më sepse unë jam tani i plotë." Ajo mund të shprehë për aq kohë sa ju pëlqen dhe e gjithë kjo tregon për faktin se kisha është e vetëkënaqur. Ajo është e kënaqur me atë që ai ka. Kjo është ose duhet të ketë çdo gjë, ose se nuk është e mjaftueshme. Dhe kjo është pikërisht ajo që ne e gjejmë sot. Ajo që emërtimi nuk është duke pretenduar se ajo ka një zbulesë dhe fuqinë dhe të vërtetën? Dëgjoni baptistët dhe ata kanë gjithçka. Dëgjoni Metodistët dhe ata kanë gjithçka. Dëgjoni Kishën e Krishtit dhe të gjithë janë të gabuara, përveç ato. Dëgjoni atë që ata thonë Pentekostalët dhe kanë plotësinë e plotësisë. Pra, ata e dinë se thonë të vërtetën rreth tyre, sepse një manual i tyre nuk do të thotë ndryshe. Të gjitha këto janë të shkruara vetëm në mënyrë të bukur dhe ajo është e nënshkruar dhe të gjithë kanë mbaruar. Perëndia thjesht ka më shumë. Dhe ka nga ata që thjesht nuk duan asgjë më shumë. Unë nuk besoj në shërimin dhe nuk do të doja pse është Fjala ajo që shëron. Ka nga ata që nuk do të marrën Frymën e Shenjtë, nëse Perëndia ia hapi qiejt dhe u tregoi atyre një shenjë.

Kështu, të gjithë ata flasin dhe të përpiqen për të provuar se ata kanë të gjitha ose të kenë gjëra të mjaftueshme. Megjithatë,a është kjo e vërtetë? Krahasoni këtë kishë të shekullit të njëzetë me kishën e shekullit të parë. Urdhëroni. Bëjëni atë. Ku është fuqia? Ku është dashuria? Ku është kisha e pastruar që përballoi mëkatin dhe ndoqi besimin e Jezusit? Ku është uniteti? Ju nuk mund të gjeni atë. Nëse kjo kishë të gjitha që ajo ka nevojë, pse ata janë në librin e Veprave dhe në qoftë se përveç Perëndisë nuk i kanë pasur të gjitha, por ata kishin shumë më tepër se ata që kanë sot?

DIAGNOZA E PERËNDIS

Prandaj, atë që Perëndia e pa ishte krejtësisht e ndryshme nga ajo që thanë se e panë. Ata thanë burimet e pasura dhe të pasur shpirtërisht. Ata patën sukses. Asgjë ata nuk kanë nevojë. Por Perëndia e pa atë ndryshe. Ai tha: "Ju nuk e dini, por ju jeni i varfër, i mjerë, i varfër, i verbër dhe i zhveshur." Pra, kur njerëzit janë , veçanërisht të zhveshur dhe nuk e dinë atë, ajo duhet të jetë diçka tmerrësisht shumë e keqe. Duhet të ketë ndodhur diçka. A nuk është Perëndia që ka verbuar sytë e tyre sikur e bëri për

hebrenjtë? Kthen nëse Ungjillit të Judenjve? Përsëritja e historisë? I them po.

Perëndia thotë se epoka e kësaj kishe Laodiceane është e "mjerueshme". Kjo fjalë vjen nga dy fjalë greke që do të thotë "dorëzojnë" dhe "tundim". Dhe kjo nuk ka të bëjë me tundimet që vijnë nga krishterët e vërtetë për Perëndinë që e përshkruan një i krishterë në gjyqin si "të bekuar" dhe qëndrimi i tij i gëzuar, ndërkohë që ky përshkrim është formuluar si "të mjerë dhe të varfër." Si të pazakontë. Në këtë epokë të shumës, në këtë epokë të progresit, në këtë epokë të shumës, kështu që nuk mund të ketë tundime? Pra, kjo është e pazakontë, por në këtë epokë të shumës dhe mundësive, kur të gjithë kanë aq shumë dhe kanë shumë më shumë, çfarë me të gjitha shpikjet që kryejnë punët dhe kaq shumë tonë gjëra që na japin kënaqësi, papritur, ne gjejmë se sëmundja mendore ka marrë një numër të tillë në mënyrë që duhet të alarmuar kombin. Kur të gjithë duhet të jenë të kënaqur me asgjë të vërtetë e cila është arsyeja pse ata ishin të pakënaqur, miliona netë duke marrë qetësues, pilula për të stimuluar humor në mëngjes, nxitojnë për te mjekët, duke hyrë në institucionet, dhe duke u përpjekur të mbysim frikën e panjohur në alkool.

Po, këtë herë duke vlerësuar aksioneve të saj të mëdha të mallrave të kësaj bote, por njerëzit janë më të lumtur se kurrë. Këtë herë duke vlerësuar arritjet e tyre shpirtërore, por njerëzit janë të pasigurt në veten e vet më shumë se kurrë. Këtë herë duke vlerësuar vlerat më të mira morale dhe kjo është prishje. Historia e njohurive të tij dhe shkencës, apo luftës të ujit që është i humbur në të gjitha frontet, sepse njeriut mendja dhe shpirti dhe fryma nuk kupton ose të ketë vazhduar me të gjitha ndryshimet që kanë ardhur në vend. Në një gjeneratë kemi kaluar rrugën të gjithë rrugën nga kali dhe në epokën e universit dhe ne jemi krenarë dhe të mburremi për këtë, por ka një shpellë bosh e errët që qan në pasion dhe pa shkak të njohur, ka një dështim të zemrës së njeriut nga frika, dhe bota do të errësohet në mënyrë që është kjo kohë me të vërtetë të quhet epoka neurotike. Fshinë atë , por ajo nuk mund të provohet. Thirrjet e paqes, dhe paqe. Më shumë ka një numër të madh të të gjithëve, por vazhdon të djeg me dëshirë si zjarr i pashuar. "Nuk ka paqe," thotë Perëndia ime të keqve.

"Ata janë të mjerë." Kjo do të thotë se ata janë objektet e mëshirës. Ata përbuzin mëshirën. Ata janë plot me krenari. Në sajë të atë që ata kanë. Por ajo që ju nuk do të duhet të paraqesëni në testin e kohës. Ata janë ndërtuar mbi rërën që prishet dhe jo mbi shkëmbin e zbulesës të Fjalës së Perëndisë. Së shpejti vjen tërmeti. Së shpejti do të ketë një stuhi e zemërimit të Perëndisë në gjykatë. Pastaj vjen papritmas shkatërrimi, dhe përkundër të gjitha trajnimet e tyre fizike do të vazhdojë të jetë e papërgatitur për atë që po vjen në terren. Ata janë ata që, pavarësisht nga të gjitha përpjekjet e tyre të kësaj bote në fakt shkojnë kundër vetes dhe nuk e dinë atë. Në të vërtetë kundërshtojnë mëshirën. Njerëzit mëshirohen mbi të varfërit të cilët janë në lëvizjen ekumenike të ditëve të fundit ashtu siç është quajtur lëvizjen e Perëndisë, dhe e djallit është. Mëshironi ata që nuk e dinë mallkimin e organizatës. Mëshironi ata që kanë kaq shumë kisha të bukura, rektoratin në mënyrë të bukur, kështu kore të trajnuar madhërishëm, një shfaqje e tillë e pasurisë dhe formën në mënyrë gati me respekt të kremtimit. Mëshira atyre, nuk ka zili te ata. Kthehuni kah depotë e vjetra, kthehuni prapa hapsirave dobët të ndriçuara, kthehuni bodrumeve, kthehuni më pak botës e më shumë Zotit. Mëshironi ata që shprehin pretendimet e tyre të mëdha, dhe të flasim për dhuratat e tyre. Sipas tyre ndihen si objekte dhe janë për të ardhur keq, sepse ajo së shpejti do të jetë objekt i zemërimit.

"Të varfër janë." Pra, sigurisht që do të thotë i varfër shpirtërisht. Një shenjë e kësaj epoke do të jetë ajo që përfundon janë kishat më të mëdha dhe më të mira me shumë persona, me të gjitha, më shumë shfaqjen e asaj që duhet të jetë shfaqje e Frymës së Shenjtë në të. Por altarët mbushur, dhuratat e Shpirtit në punë, pjesëmarrja shquar nuk është përgjigje nga Perëndia, sepse ata që vijnë më të te altarët shumë rrallë do të qëndrojnë për të vazhduar me Perëndinë dhe pas përfundimit të fushatës së madhe, ku ata që erdhën poshtë? Atje ndëgjova atëherë burrin, ndëgjova ankesën, ata shkuan në rrjetë, por ata ishin si peshk dhe breshka që kanë notuar përsëri në ujërat e tyre.

Pastaj ka të gjitha këto gjëra flasin për shpëtimin - gjoja dëshmi për pagëzimin e Frymës së Shenjtë dhe njerëzit mendojnë se ne jemi në mes të një zgjimi të madh. Zgjimi është duke përfunduar. Amerika pati shansin e saj të fundit në vitin 1957. Kështu, gjuhët janë një shenjë e fatkeqësisë së afërt të Perëndisë siç ishin kur u shfaq në mur në festën e Baltazarit. A nuk e dini se shumë do të vijnë në ditën e fundit duke thënë: "Zot, Zot, ne kemi në emrin tënd bërë shumë vepra të mrekullueshme, të bëra

deri në ekzorcizëm të demonëve?”

Dhe ai do të thotë:

“Largohuni nga unë, ju që bëni paudhësi! Unë nuk ju njoh.”

Mateu. 7, 22 - 23.

Jezusi tha se ata janë faktorë të paligjshëm. Por të sjellë një njeri që mund të vijë të të lutet për të sëmurët, për të marrë në komunitet duket vaj dhe gjak, jashtë profecinë dhe çdo lloj të mbinatyrshme, dhe njerëzit do të mblidhen rreth tij dhe do të betohen se ai është nga Zoti, edhe pse ai në fakt nuk ka fenë dhe jeton në dallavere e në mëkat. Përgjigja e vetme që ata kanë është absolutisht përgjigja jobiblike: “e pra, rezultatet e arritura, për këtë arsye, duhet të jenë nga Perëndia.” Sa të mjerë. Si e bën këtë herë të varfër në të Frymën e Perëndisë dhe të atyre të varfër të prekur nga varfëria.

“Je i verbër dhe i zhveshur.” Pra, kjo me të vërtetë i vjen erë e keqe. Si mund dikush të jetë i verbër dhe i zhveshur, por ju mës e dini? Megjithatë, thuhet se ata janë të verbër dhe të zhveshur dhe nuk mund të perceptojnë atë. Përgjigja është se ato janë shpirtërisht të verbër dhe të zhveshur shpirtërisht. A ju kujtohet kur Eliseu dhe Gehazi u rrethuan nga ushtria siriane? Mos harroni se ajo është kur Eliseun e goditën ato u verbëruan nga fuqia e Perëndisë. Por sytë e tyre ishin hapur dhe ata mund të shohin se ku po shkonin. Verbëria ishte e veçantë për shkak se disa gjëra mundeshin për të parë, ose gjëra të tjera të caktuara të tilla si Eliseun, robit dhe fushimit të Izraelit; nuk mund ta shohin. Ajo që kjo ushtri do të mund të shohë është se ajo pamje për ata nuk ishte e dobishme. Ajo që ata panë të shkaktuara nga robëria. Pra, çfarë do të thotë kjo për ne? Pra, çfarë saktësisht është menduar atje në ministrinë e Jezuit në tokë. Ai u përpoq për të mësuar të vërtetën, por ata nuk do të dëgjojnë.

Gjoni 9, 40 - 41:

“Ata e dëgjuan të gjithë nga farisenjtë që ishin me të, dhe i thanë: 'Jemi të verbër edhe ne?' ku Jezusi u tha atyre: 'Po të ishit të verbër, nuk do të kishit asnjë mëkat; por tani thoni: 'Ne shohim', prandaj mëkati juaj mbetet.'''

Qëndrimi i kësaj epoke është pikërisht ajo që ishte atëherë. Njerëzit kanë gjithçka. Ata dinë çdo gjë. Ata nuk mund të mësojnë më asgjë. Nëse do të përmendim të vërtetat dënimit të Fjalës dhe njeriu përpiqet të shpjegojë pikëpamjen e tij e të dikujt me pikën e kundërt të mendimit, dëgjuesi nuk dëgjonë atë që mund të mësojë, por është duke dëgjuar vetëm për të hedhur poshtë atë që është thënë. Kështu që unë dua të bëj një pyetje të drejtë. A ka një përplasje në mes letrës me Shkrimit? A ndeshet Bibla me Biblën? A mund të ketë dy doktrina të vërteta në Fjalën që thonë të kundërtën apo reciprokisht kundërshtojnë? JO. Nuk mund të jetë. Por, sa prej syve të njerëzve të Perëndisë janë të hapur për këtë të vërtetë? As edhe një për qind, aq sa di unë, nuk ka mësuar se të gjithë Shkrimi është Perëndi dhe është i dobishëm për mësim, bindje, ndreqje, dhe kështu me radhë. Nëse të gjithë Shkrimi është kështu që juve do të ju çojë çdo lloj vargu, nëse u jepet mundësia. Por sa prej tyre besuan në parashikimin për zgjedhjen dhe refuzimin e shkatërrimit? Ata që nuk e bëjnë, do të dëgjoni? Jo, unë nuk do të. Megjithatë, të dy janë me Fjalën dhe asgjë nuk do të ndryshojë. Por ata nuk do të marrin kohë për të mësuar në lidhje me të dhe të pajtojnë të vërtetën e këtyre doktrinave me të vërtetat e tjera që duken të kundërta. Por ata mbushin veshët tuaj, bluajnë me dhëmbët e tyre dhe vuajnë dështimin. Nuk është fundi i kësaj kohe ku nuk do të jetë një profet, por ata do të jenë të verbër ndaj çdo gjë që ai bën dhe thotë. Ata janë aq të sigurt se ata janë të drejtë, dhe në verbërinë e tyre të gjithë do të humbasin.

Kështu, Perëndia thotë se ishin lakuriq dhe të verbër. Unë nuk mund të imagjinoj ndonjë gjë si tragjike si një njeri që është i verbër dhe i zhveshur dhe nuk e di atë. Ka vetëm një përgjigje - jo veten. Tashmë thellë në harresë. Jo më shumë se të aftësive tuaja, kryhet amnezi shpirtërore. Çfarë tjetër mund të thotë? Mund të thotë kjo se Fryma e Shenjtë e la kishën në ditën e fundit? Mund të thotë kjo se njerëzit janë nisur në Zotin nga mendjet e tyre në masën që kjo ndodh pikërisht ashtu siç shfaqet në Romakëve. 1, 28:

“Dhe pasi që ata nuk kanë njohuri për Perëndinë, të dhënë nga mendja të çoroditur, Perëndisë për të bërë gjëra të pahijshme.”

Sigurisht kjo duket si diçka të tillë. Ka njerëz që thonë se janë nga Perëndia dhe për të njohur Perëndinë dhe për të pasur Shpirtin e Tij të Shenjtë, por ata janë të zhveshur dhe të verbër dhe nuk e dinë atë. Ata janë tashmë të vetëdijshëm. KANË KEQPËRDORIM TË MENDJES. Të zgjedhurit nuk mund të mashtrohen, por është e qartë se këto të tjerët

janë në mashtrim. Këta janë ata që janë të verbuar për shkak se ata refuzuan Fjalën e Perëndisë. Këta janë ata që u zhveshën lakuriq duke lënë kujdesin dhe mbrojtjen e Perëndisë, dhe të kenë kërkuar për të ndërtuar rrugën e tyre të shpëtimit, vetë kulla e babelit tonë se kush është me organizatën.

Oh, të jetë në sytë e mi që e bëjnë të bukur dhe të mirë-veshur si ata që formuan kuvendet e tyre të përgjithshme dhe këshillat e tyre dhe kështu me radhë. Por Perëndia tani të gjithë i ka zhveshur dhe ishin lakuriq, sepse ata ishin e vetmja organizatë e udhëhequr nga antikrishti në kamp, në fushën lëkundëse, e drejtë të tyre të detyrueshme dhe të djegur. Në të vërtetë objektet e keqardhjes. Po, për të ardhur atyre keq, paralajmërojnë ata, të lutem, por ende ata të shkojnë në rrugën e tyre turr e në shkatërrim, me zemërim duke hedhur poshtë çdo dhe të gjitha përpjekjet për të shpëtuar ata si njerëz nga e keqja. Në të vërtetë të varfër, por ata nuk e dinë. Thekur dhe pa shpresë, jemi krenarë për atë që është turpi i tyre. Një Fjalë provokues, dhe ende një ditë pas saj të vihet në gjyq dhe të paguajë çmimin e akuzave të tij të tmerrshme.

KËSHILLA E FUNDIT EPOKË

Zbulesa. 3, 18 - 19.

"Po të këshilloj: blej prej meje ar të pastruar në zjarr që të pasurohesh, blej petka të bardha që të vishesh dhe të mos shihet turpi i lakuriqësisë sate; blej edhe barin për të lyer sytë që të shohësh! Unë i qortoj dhe i ndëshkoj ata që i dua. Ji, pra, i zellshëm dhe kthehu!"

Këshilla Perëndisë është koncize. Është konkrete. Drejton këtë kishë të ditëve të fundit për një shpresë. Kjo është shpresa e vetëm. Ai thotë: "Ejani tek unë për të blerë". Nga kjo fraza "të blesh nga Unë", që kisha Laodiceane natyrisht që nuk punon me Jezusin për produktet shpirtërore e mbretërisë së Perëndisë. Transaksionet e tyre nuk mund të jenë shpirtërore. Ata mund të mendojnë se ata janë shpirtërore, por si mund të jenë? Punimet në mes tyre nuk janë patjetër, ndërsa Pali do të thotë: "Perëndia në ju që do dhe të veprojë sipas pëlqimit të tij." Filipianëve. 2, 13. Prandaj, ajo që është me të gjitha këto kisha, shkolla, spitale, sipërmarrjeve misionare, etj.? Perëndia nuk është në to aq kohë sa ata janë pasardhës sekti dhe shpirti, dhe jo Farërat dhe Fryma e Perëndisë.

"Blej nga Unë ar të pastruar të zjarrit të jeshë i pasuruar."

Pra, këta njerëz kishin një bollëk prej ari, por ajo ishte lloji gabuar i arit. Ky ari ishte ai që bleu jetën e njerëzve dhe shkatërrimin e tyre. Ajo ishte ari i korruptuar dhe i kishte ndrydhur karakterin e njeriut, sepse dashuria e tij është rrënja e gjithë të këqijave.

Zbulesa 18, 1 - 14:

"Dhe pas këtyre gjërave unë pashë: një tjetër engjëll që erdhi posht nga qielli dhe kishte pushtet të madh, dhe mbarë toka shëndriti prej shkëlqimit të tij. Ai bërtiti me një zë të fortë: 'Ra, ra Babilonia e madhe! U bë banesë e djajve, strofull shpirtrash të ndytë, i të gjithë shpendëve të ndytë e të urrejtur, sepse me verën e hidhërimit të fëlligështisë së saj u dehën popujt mbarë, me të bënë fëlligështi mbarë mbretërit e tokës dhe prej luksit të pamasë të saj u pasuruan tregtarët e botës.' Dëgjova edhe një tjetër zë nga qielli, që thoshte: 'Dilni prej saj, populli Im që të mos bëheni pjesëtarë në mëkatet e saj, të mos ju gjejnëtë këqijat e saj! Sepse, mëkatet e saj arritën deri në qiell dhe Hyjit i ranë në mend padrejtësitë e saj. Hakmerruni dhe gjë mos i lini mangut, shpaguajani dyfish sipas veprave të saj, në gotën që ajo ju ndikonte - dyfish ndikoni! Sa ajo u mbulua me lumturi dhe luks, aq kthejani ju me mundime e me dhimbje! Sepse ajo thoshte në zemrën e vet: 'Rri në fron si mbretëreshë dhe askurrë s'do të mbetem e vejë, kurrë nuk do të sprovoj ç'është vuajtja!' Prandaj në të njëjtën ditë do të vijnë mbi të plagët: vdekja, e vaji, e zia e bukës, dhe krejtësisht do të digjet në zjarr. Sepse i fuqishëm është Zoti, Hyji, Gjykatësi i saj!' Mbi të do të qajnë dhe do të vajtojnë mbretërit e dheut që me të bënë fëlligështi dhe jetuan në qejfe, kur do ta shohin tymin e zjarrit të saj. Duke ndenjur larg nga frika e vuajtjeve të saj do të qajnë: 'Vaj, vaj qyteti i madh! Babiloni, qytet i fortë! Të doli mjaft një çast për të të gjetur dënimi!' Po edhe tregtarët e dheut e qajnë dhe e vajtojnë, sepse akush më nuk ua blen tregtinë: as ar, as argjend, as xhevahirë, as perla, as pupur, as mëndafsh, as kadife, as dru erëndshëm, as enë elefanti, as kurrfarë ene druri të çmueshëm, bronzi, hekuri, apo mermeri; as cinamom, as balsam, as erëra të mira, as mirrnë, as kem, as verë as vaj, as miell të bardhë, as grurë; as lopë as dele, as kuaj as qerre, as robër, as shpirt njeriu të gjallë!

'Po edhe pemët që i dëshironte shpirti yt, ikën prej teje, çdo stoli dhe madhështi humbi për ty. Jo, askurrë më nuk do të gjendet!'"

Kjo janë pikërisht kishat organizuara të ditëve të fundit, si në vargun 4që thotë: "U largua nga ajo, o populli im." Magjepsja ende nuk i ka ndodhur. Nusja nuk është zhdukur ende, kur ju jeni në këtë kishë të pasur të rremë me këto kushte të tmerrshme.

Por, ja ku është ari i Zotit. 1 Pt. 1, 7:

"Prova e besimit tuaj, është shumë më i çmuar nga ari."

Karakteri i artë i Perëndisë është si Krishti i prodhuar në furrën e zjarrit të vuajtjeve. Ky është i drejti lloj ari.

Por çfarë lloj të arit ka kisha sot? Nuk është vetëm ari i kësaj bote që do të zhduket. Edhe të pasurit janë. Janë të vetëkënaqur. Mjaft ka bërë kriter të madh të spiritualitetit. Prova e bekimit të Perëndisë dhe korrektësinë e doktrinës, etj., tani janë në bazë të asaj se sa njerëzit e pasur janë të përfshirë në të.

"Ju më mirë të vini para se të jetë tepër vonë," thotë Zoti, "dhe blesh nga unë ar zjarri i pastruar dhe pastaj ju do të jeni me të vërtetë i pasur." Ne e kuptojmë atë? Dëgjoëni: "I zhveshur (fizikisht) kemi ardhur në këtë botë, por e zhveshur (shpirtërisht), ne nuk do të lënë atë." Oh, jo, ne do të të marrim diçka nga ju. Kjo është ajo që diçka është është gjithçka ne mund të marrëm me vete, asgjë më pak dhe asgjë më shumë. Prandaj, është më mirë të jenë shumë të kujdesshëm tani për të siguruar se të sjellin diçka për vete përpara Perëndisë që e bëni atë të saktë. Kështu, pra, ju do të merrni me vete? Ne do të marrim karakterin tonë, vëlla, kjo është ajo që ne do të marrim me vete." Pra, çfarë personazhi ju do të keni sjellë? A do të jetë si karakteri i Atij të cilit është formuar nga vuajtjet në furrën e zjarrit të vuajtjeve, ose do të jetë tolerim nga këta njerëz të dobët Laodicean? Kjo varet nga secili prej nesh, sepse në atë ditë të gjithë bartin barrën e vet.

Pra, kam thënë se qyteti i Laodicesë ishte një qytet i pasur. Ai i bëri këto monedha ari me mbishkrime në të dy anët. Monedha ari që kishhin karakterizuar atë kohë - për shkak se nuk ishte një tregtar i suksesshëm. Sot me ne u rreshtua me monedhë ari. Ne blejtëm veten jashta dhe ne blejtëm veten brenda. Kisha u është përpjekur për të arritur të njëjtën gjë. Me blerjen u largua nga mëkatet dhe me blerjen hyjmë në qiell - ose kështu të flasin. Por Perëndia nuk e thotë këtë.

Kisha ka pasuri në mënyrë të jashtëzakonshme që në çdo moment mund të shkarkojë të gjithë sistemin botëror të tregtisë dhe në të vërtetë është një udhëheqës i Këshillit Botëror të Kishave që ka profetizuar hapur se kisha në të ardhmen e afërt duhet, mund dhe ai do të bëjë vetëm se si thotë kisha. Por kulla e tyre e artë e babelit do të bie. Vetëm ari në zjarri i testuar ka për t'i bërë ballë.

Dhe kjo është ajo që kisha është duke bërë vazhdimisht përmes epokave. Ajo u largua nga Fjala e Perëndisë dhe mori bindjet e veta dhe dogmat kishtare, për të organizuar dhe të bashkuar botën. Prandaj, ajo është e zhveshur dhe Perëndia gjykon pafytyrësinë e saj. E vetmja mënyrë ju mund të merrni nga kjo situatë e tmerrshme është bindja ndaj Zotit, për t'u kthyer në Fjalën e Tij.

Zbulesa. 18, 4:

"Dilni prej saj populli Im."

Korintasve. 6, 14 - 18:

"Mos u zini në zgjedhë me të pafetë. Çfarë të mire të përbashkët mund të ketë drejtësia me mbrapshtinë? Ose, çka ka të përbashkët drita me terrin? Çfarë përkimi ka Krishti me Beliarin? Ç'pjesë ka besimtari me të pafenë? E ç'marrëveshje mund të ketë tempulli i Hyjit me idhuj? Sepse, ne jemi tempulli i Hyjit të gjallë, siç tha vetë Hyji: 'Do të banoj në ta e ndër ta do të ec, do të jem Hyji i tyre dhe ata populli im.' 'Prandaj, dilni prej rrethit të tyre dhe rrini në vete,' thotë Zoti, 'e mos prekni asgjë të papastër, dhe Unë do t'ju pranoj. Do të jem Ati juaj e ju do të jeni bijtë e mi dhe bijat', thotë Hyji, i Gjithëpushtetshmi."

Ka një çmim për të paguar për këto veshje, dhe që është çmimi i ndarjes.

"Dhe vajosi sytë e tu me vaj të erëkëndshëm për të parë."

Kjo nuk do të thotë se ju duhet të blini këtë vaj të parfumuar. Oh, jo! Në Frymën e Shenjtë nuk ka një etiketë me çmim.

"A e keni marrë veprat në Frymën e ligjit apo me anë të dëgjimit të besimit?"

Galatasve. 3, 2.

Pa pagëzimin e syve të Frymës së Shenjtëqë kurrë mund të hapen si në zbulesën e vërtetë shpirtërore të Fjalës. Njeriu pa Frymën është i verbër ndaj Perëndisë dhe të vërtetën e Tij.

Kur unë mendoj në lidhje me këtë vaj të parfumuar që hap sytë e njerëzve, mua më kujtohet kur isha një djalë i vogël në Kentaki. Vëllai im dhe unë t që kam fjetur në papafingo në një paletë. Nëpër të çarat që shpërthyen në shtëpi hynte shumë ftohtë. Ndonjëherë ajo ishte aq e ftohtë në dimër, që kur zgjoheshim në mëngjes me indiferencë të tillë në sytë e që sytë tonë të inflamacionit ishin të mbyllur plotësisht. Duke bërë thirrje për nënën e tij, dhe ajo do të kishte shkuar deri në kuzhinë dhe me diçka të nxehtë si yndyrë na i fërkonte sytë tanë, dhe pastaj ne mund të shohim.

Ju e dini, kisha në këtë brez kanë çelur një të ftohtë të tmerrshme dhe kam frikë se sytë e saj janë të mbyllur ndaj ngrirjes dhe është e verbër për atë që Perëndia ka për të. Ajo ka nevojë për pak vaj të nxehtë të Frymës së Perëndisë për të hapur sytë e saj. Nëse ju nuk merrni nga Fryma e Perëndisë do të vazhdojë ndryshimin e programit të kishës duke detyruar fenë për Fjalën. Si sukses i llogarisë numrat në vend ku janë kërkuar fruta. Mjekët eTeologjia kanë mbyllur derën për besimin dhe ndaloi askënd për të mos ketë hyrë. Mos shkoni në atë vend, e as të lejojë dikush tjetër për të hyrë. Teologjia e tyre lind nga tekstet e psikologjisë shkruar nga një jobesimtar. Nuk është një libër në psikologji,por e gjitha që neve na duhet është Bibla. Ajo është shkruar nga Perëndia dhe përmban psikologjinë e Perëndisë. Ju nuk keni nevojë për asnjë mjek për të shpjeguar atë. Merrni Frymën e Shenjtë dhe le të shpjegojë Ai. Ai shkroi një libër dhe mund t'ju them se çfarë është në të dhe çfarë do të thotë.

Korintasve. 2, 9 - 16:

"Por, siç thotë Shkrimi i shenjtë: 'Çka syri nuk pa e veshi nuk dëgjoi dhe në zemër të njeriut nuk hyri, atë ua bëri Hyji gati atyre që e duan.' Hyji na e zbuloi këtë të vërtetë me anë të Shpirtit të Tij: sepse Shpirti Shenjt depërton në gjithçka, edhe në vetë thellësinë e natyrës Hyjnore. E njëmend, kush prej njerëzve di çka është në njeri përveç shpirtit të njeriut që është në të? Kështu edhe çka është në Hyjin, askush nuk e di, përveç Shpirtit të Hyjit. E ne nuk kemi marrë shpirtin e botës, por kemi marrë Shpirtin që vjen prej Hyjit që ta dimë me ç'dhurata na ka pajisur Hyji. Këtë edhe e shpallim, jo me argumentime të mësuara nga dituria njerëzore, por me mësim të Shpirtit Shenjt, duke shtjelluar gjëra shpirtërore me terma shpirtërorë. Njeriu thjesht natyror nuk i merr vesh gjërat që rrjedhin prej Shpirtit të Hyjit: ato për të janë marri dhe nuk është i aftë t'i kuptojë, sepse duhet të gjykohen në mënyrë shpirtërore. Por njeriu që është frymëror gjykon çdo gjë, dhe vetë nuk është i gjykuar nga asnjeri. Sepse kush e ka njohur mendjen e Zotit që mund të mësojë atë? Por ne kemi mendjen e Krishtit."

Pra, në qoftë se çdo gjë është kundër asaj që Shpirti thërret në këtë epokë të vërtetë, ne kemi nevojë për dikë që të vijë në skenë si pati ardhur, Gjon Pagëzori dhe e zbuloi sfidën e kishën si kurrë më parë. Dhe kjo është pikërisht ajo që vjen në kohën tonë. Vjen një tjetër Gjon Pagëzori, dhe ai do të bërtasë pikërisht si ai që bërtiti si një shenjë paralajmëruese e parë. Ne e dimë që ju do të bëni për shkak të asaj që ai thotë vargu tjetër.

"I qortoj dhe i ndëshkoj të gjithë që Unë i dua. Jini, pra, i zellshëm dhe pendohuni!"

Zbulesa. 3, 19.

Ky është i njëjti mesazh që Gjoni kishte kur ai bërtiti në atë shkretëtirë fetare të farisenjve, saducenjve dhe kombeve: "Pendohuni!" Nuk ka asnjë mënyrë tjetër, atëherë, nuk ka asnjë mënyrë tjetër tani. Nuk ka asnjë mënyrë tjetër për të marrë përsëri Perëndinë, dhe nuk ka asnjë mënyrë tjetër tani. Vetëm kush është penduar. Të ndryshojë mendjen tuaj. Kthehet rreth. Pendohuni, pse vallë duhet të vdisni?

Ta shqyrtojmë frazën eparë. "Të gjithë që Unë ju dua." Në greqisht theksi është në një deputet personal, "Unë". Ai nuk thotë atë që shumë do të mendojnë se duhet të thonë: "Të gjithë që më donin." Jo, jo në të gjitha. Ne kurrë nuk duhet të përpiqemi të bëjmë Jezusin objekt të dashurisë njerëzore në këtë varg. Mos e bëni! Kjo është shumë që janë të dashur nga Perëndia. Kjo është dashuria e tij, jo e jona.

Pra, edhe një herë ne kemi gjetur se duhet të gëzohemi në shpëtimin e Tij, qëllimin e Tij dhe planin e Tij, dhe ne jemi më të vendosur në të vërtetën e doktrinës së sovranitetit të Perëndisë. Si çfarë tha në Romakëve. 9, 13: "Jakobin e desha." Ia vlen tanimeqenëse Ai i donte vetëm atë Shumicë, a është atëherë Ai i vetëpëlqyer duke

pritur dashurinë e atyre që nuk Iu afruan? Ajo nuk mund të jetë për shkak se ai edhe në Romakëve. 9, 13 zbuloi: "Esau I urryer." Dhe në vargun 11 Fryma me guxim bërtet: "Kur djemtë nuk janë lindur ende, as ndonjë të mirë ose e keqe në mënyrë që të mbetet në planin e Perëndisë nga zgjedhjet (jo nga vepra, por nga Ai që thërret)." Kjo është dashuria "dashuria e zgjedhjeve". Kjo është dashuria e Tij për të zgjedhurit e Tij. Dhe dashuria e Tij për ta ndarë nga merita e njeriut, sepse kjo tregon se qëllimi i Perëndisë mbetet zgjedhjet të cilat janë mjaft në kundërshtim me veprat apo ndonjë gjë që njeriu ka në veten e tij. Sepse "PARA se djemtë kanë lindur" I kishte thënë tashmë: "Jakobi i dashur, por Esau i urryer."

Ndërsa tani Ai u thot të vetëve: "UNË QORTOJ DHE EDUKOJ të gjithë që Unë i dua." Qortimi do të thotë vërejtje. Qortimi do të thotë 'zbulimi me qëllim përmisimi.' Të edukosh nuk do të thotë dënim. Ajo do të thëtë "disciplinimi sepse është përmisim në mendjen."

Kjo është pikërisht ajo që ne gjejmë në Hebrenjve. 12, 5 - 11:

"Dhe e harruat qortimin që ju drejtohet si bijve: 'Biri Im, mos e përbuz qortimin e Zotit, as mos të të lëshojë zemra kur ai të qorton! Sepse atë që e do Zoti e edukon me disiplinë, e frushkullon atë që e pranon për bir.' Nëse pra duroni disiplinën, Zoti me ju sillet si me djemtë. Dhe, a ka djalë të cilin i Ati nuk e edukon me disiplinë? Në qoftë se nuk ndëshkoheni siç ndëshkohen të gjithë bijtë e tjerë, atëherë nuk jeni bij të vërtetë, por të paligjshëm. Pastaj etërit tanë tokësorë na edukuan me disiplinë dhe patëm nderim për ta. A thua nuk do t'i nënshtrohemi edhe më tepër Atit të shpirtrave për të fituar jetën? Ata në të vërtetë na qortuan për pak kohë dhe ashtu si ua merrte mendja, ndërsa Ai, për të mirën tonë me qëllim që të na japë shenjtërinë e vet. Dhe njëmend, çdo qortim njëherë për njëherë, nuk duket se sjell gëzim, por trishtim, porse më vonë të ushtruarve në të u sjell fryt paqeje dhe drejtësie."

Në këtë, për këtë arsye, të ekspozuar ndaj dashurisë së Perëndisë. Ai është në dashuri me familjen e Tij, familja e bijve - bijve si veten e Tij. Para Tij nuk qëndron i gjithë njerëzimi si një brumë nga balta. Kjo do të jetë i njëjti brumë Ai tani të bëjë përdorimin e enëve për nder dhe çnderim për t'u përdorur. Zgjedhja do të jetë zgjedhja e Tij. Pastaj, nëse keni zgjedhur, lindur nga Fryma e Tij, të jenë të trajnuar për të fluturuar në përputhje e tij, për imazhin e Tij. Ai këshilloi me të gjithë durimin, mirëdashjen dhe hirin. Ai është ngritur me duart që kanë shenjat e gozhdave. Ndonjëherë ky Argjilar duhet të marë enën që ka bërë dhe ta thyej që të mund ta bëjë përsëri saktësisht ashtu si e dëshiron. POR KJO ËSHTË DASHURIA. KJO ËSHTË DASHURIA E TIJ. Nuk ka mënyrë tjetër për dashurinë e tij. Nuk mund të jetë.

Oh, o kope e vogël, nuk kam frikë. Kjo është koha e cila përfundon shpejtë. Ndërsa duke i dhënë fund barrit të egër do të jetë i detyruar së bashku, dhe si litar ku të tre ushtarakët nuk do të mund të heqin lehtë, ata do të kenë të shquar trefishtë fuqinë e politike, fizike dhe shpirtërore (satanit), mund dhe do të përpiqet të shkatërrojë nusen e Krishtit. Ajo do të vuajë, por do të durojë. Mos kini frikë nga këto gjëra sepse keni për të ardhur në vend, sepse ai *"që i ka dashur të vetët, deri në fund i deshi."* Gjoni 13,1.

"Jini të zellshëm dhe pendohuni." Pra, kjo kishë ka zell false, pa asnjë dyshim. Zelli i saj hebrenj fjalë për fjalë, Gjoni 2, 17:

"Zelli i shtëpisë sate më ka përpirë."

Por kjo është zelli i gabuar. Kjo është shtëpia që ata vetë e kanë ndërtuar. Kjo është ndërtuar për besimet e tyre kishtare, dogmat, organizatat, drejtësinë e tyre. Ata nisën Fjalën për idetë e tyre. Ata përmbysën Frymën e Shenjtë dhe populli i zgjodhi si udhëheqësit e tyre. Jeta e përjetshme si një Person i janë lënë mënjanë dhe të tregojë atë sikur të ishin veprat e mira apo edhe të takohen në kishë në vend të veprave të mira.

Por Perëndia është duke bërë thirrje për një zell. Është zelli që do të bërtasë: "Unë isha i gabuar." Pra, kush është për të thonë se ai ishte i gabuar? Çfarë është ajo në të cilën të gjitha këto emërtimet e justifikuara? Në pretendimin se origjinali dhe atë të Perëndisë. Në pretendimin se ata janë të drejtë. Megjithatë, ata nuk mund të jenë të drejtë. Në fakt, asnjëri prej tyre nuk është i gabuar. Ato janë varret e zbardhur, plot me eshtra të vdekurish. Ata nuk kanë jetë. Ata nuk kanë konfirmim. Perëndia nuk është zbuluar në çdo organizatë. Ata thonë se ata janë të drejtë, sepse ata janë ata që thonë, por kjo nuk është se vetëm për shkak se ata thonë atë. Ato duhet të konfirmohen "kështu thotë Zoti" nga Perëndia, dhe se ata nuk kanë konfirmim.

Tani më lejoni të them këtë gjë këtu. Unë nuk besoj se Perëndia e quan kishën e rreme për t'u penduar. Në këtë varg Ai u flet atyre të zgjedhurve. Dhe ata gjithashtu kanë nevojë të pendohen. Shumë nga fëmijët e tyre janë ende në ato kisha të rreme. Ata janë ato që janë diskutuar në Efesianëve. 5, 14: *"Zgjohu ti që fle, dhe ringjallu prej të vdekjes, dhe Krishti do të të jap dritën."* Të jesh në gjumë nuk do të thotë të jeshë i vdekur. Këto janë duke fjetur në mes të të vdekurve. Ata janë atje në prerje të vdekur ata notojnë së bashku me ta. Perëndia bërtet: "Zgjohu! Pendohuni prej marrëzisë suaj." Këtu ata japin ndikimin e tyre, duke i dhënë kohën e tyre dhe paratë e tyre, në të vërtetë jeta e tyre shumë e gabuar, këto organizata të antikrishtit, dhe gjatë gjithë kohës ato mendojnë se kjo është e gjitha e drejtë. Ata kanë nevojë të pendohen. Ata duhet të pendohen. Ata kanë nevojë për të ndryshuar mendjen dhe të kthehen në të vërtetën.

Po, kjo është mosha që ka më shumë nevojë të pendohet. Por do të pendohet ajo? Do të kthehet në Fjalën? A do të rrisë përsëri Frymën e Shenjtë në jetën e njerëzve? A do të kenë përsëri frikë Jezusin, si të vetmin Shpëtimtar? Unë them se jo sepse vargu tjetër zbulon të vërtetën e befasueshme dhe tronditëse në lidhje me mbarimin e botës.

KRISHTI JASHTA NGA KISHA

Zbulesa. 3, 20 - 22:

"Ja, para derës qëndroj dhe trokas: kush e dëgjon zërin tim dhe e hap derën, do të hyj te ai dhe me të do ha darkë dhe ai me mua. Ngadhënjyesin do ta vë të rrijë me mua në fronin tim, sikurse edhe vetë ngadhënjeva dhe ndenja bashkë me Atin tim në fronin e Tij. Kush ka veshë, le të dëgjojë çka Shpirti u thotë kishave!"

Pra, në kuptimin e këtij vargu ka një konfuzion të konsiderueshëm për shkak se kaq shumë punëtorë personal janë të përdorur në ungjillizim personal sepse Jezusi është dera e zemrës së çdo mëkatari i cili ka trokitur për hyrje. Atëherë unë do të thoja se në qoftë se mëkatari hap derën, Zoti do të hyjë. Por ky varg nuk është duke folur për mëkatarët individuale. Ky mesazh i tërë ka fjalën e fundit dhe çdo mesazh në çdo epokë. Me vargun e 22 thotë: *"Ai që ka veshë, le të dëgjojë atë që Fryma u thotë kishave!"* Pra, ky është mesazhi i epokës së kishës së fundit. Kjo është gjendja e kishës Laodiceane si afrohet fundit të ditëve të saj. Kjo është gjendja e kishës Laodiceane derisa afrohet fundi i saj. Kjo nuk është mesazh personal, Këtë na flet Shpirti ku është Jezusi. KRISHTI E KA LËNË KISHËN.

A nuk është ky një rezultat logjik apo të përfundojë në qoftë se Fjala është vënë mënjanë për shkak të besimit të kishës, Fryma e Shenjtë është rrëzuar për papën, peshkopë, presidentë, këshilltarët, etj., dhe Shpëtimtari është vendosur mënjanë për programin që punon në bashkimin me një kishë dhe një lloj përputhje me sistemin e kishës? Çfarë më tepër mund të bëhet kundër Tij? Kjo është braktisje! Kjo është në rënie. Ky hap derën e antikrishtit, sepse nëse dikush erdhi në emër të Atit tim (Jezusi) nuk është pranuar, por refuzuar, atëherë do të vijë një tjetër me emrin e tij (gënjeshtar, mashtrim), dhe ajo do të marrë atë vend. Gjoni 5, 43. Njeriu i mëkatit, i biri i humbjes do të mbizotërojë.

Mateu. 24 përmend një shenjë në qiell në lidhje me këtë ditën e fundit para se të vjen Jezusi. Pyes veten në qoftë se keni vënë re një shenjë të tillë duke plotësuar kohët e fundit për të përvijuar pikërisht këtë të vërtetë që ne ishim duke e diskutuar. Kjo është e vërteta që Jezusi është shtyrë në anë vazhdimisht nga kisha në epokën e tij të fundit. Kujtojmë se në epokën e parë ishte pothuajse e plotë me të vërtetën e kishës. Megjithatë, nuk ishte një gabim i vogël me emrin ato që punononin për nikolaitëve dhe që kanë penguar rrethin e vërtetë. Pastaj në epokën e ardhshëm më errësirë e madhe do të mbulëojë globin deri sa të drita është më pak me ngjyra të ndezura dhe të mbuluar nga errësira. Epoka e tretë është edhe më e errësuar, dhe në epokën e katërt, e cila ishte prej të gjitha epokave më e errët, drita pothuajse ishte zhdukur.

Tani mendoj për këtë. Kisha shkëlqen dhe reflekton dritën e Krishtit. Ai është diell. Kisha e muajit. Prandaj, kjo hënë bën dritë rruzull. Ulur me gati një hënë e plotë në epokën e parë të përcjellur deri në epokën e katërt. Por në epokën e pestë filloi të rritet. Në epokën e gjashtë ka ndërmarrë një hap të madh përpara në rritjen. Në epokën e shtatë është ende në rritje, kur ai papritmas u ndal dhe është reduktuar pothuajse në hiç në mënyrë që në vend të dritës ishte terri i apostazisë dhe në fund të epokës kishte pushuar që të shkëlqejë sepse errësira mbizotëronte. Krishti ishte tashmë jashtë kishës.

Ka një shenjë në qiell. Eklipsi i fundit hënor ishte eklips total. Të errësuar në errësirë

të plotë në shtatë epoka. Në epokën e shtatë erdhi errësira e plotë kur Papa (Pali VI) shkoi në Palestinë "në udhëtimin e shejtë në Jeruzalem". Ai ishte papa i parë që kishte shkuar në Jerusalem. Papa është emri Pali VI. Pali ishte i dërguari i parë dhe ky njeri ka një emër. Vini re numrin gjashtë ose numrin e një njeriu. Kjo është më shumë se një rastësi. Dhe kur ai shkoi në Jeruzalem, në hënë apo kisha shkoi në errësirë totale. Kjo është ajo. Ky është fundi. Ky brez nuk do të kalojë, derisa gjithçka të ndodh. Po, Zot Jezus, Eja shpejt!

Tani ne mund të shohim se pse kanë qenë dy kallame, një e vërtetë dhe një të rreme. Tani ne mund të shohim se pse Abrahami pati dy bij: një nga trupi (i cili e përndjekte Isakun) dhe njëri pas premtimit. Tani ne mund të shohim se si ata erdhën nga të njëjtët prindër dy djem si binjakë, njëri ai e njihte dhe i donte gjërat e Perëndisë, dhe tjetri e dinte shumë të njëjtën të vërtetë, por ai nuk ishte i po atij Fryme, dhe për këtë arsye përndoqi fëmijën që ishte i zgjedhur. Perëndia nuk e përjashtoi me refuzim të punës. Ai refuzoi për shkak të të zgjedhurve. Të pa zgjedhurit nuk mund përndjekin të zgjedhurit. E pa zgjedhura mund të ketë lënduar të zgjedhurën. Hedhur poshtë ata që persekutojnë do të shkatërrojë të zgjedhurit. Oh, ju jeni fetar të refuzuar. Ata janë të zgjuar. Ata janë nga racë e Kainit, farës së gjarpërit. Ndërtuar Babiloninë e tyre, me qytetet e tyre, të ndërtuar nga perandoritë e tyre, dhe të gjitha duke u thirrur në emër të Perëndisë. Ata e urrejnë farën e vërtetë dhe ata do të bëjnë çdo gjë që munden (edhe në emër të Zotit) për të shkatërruar të zgjedhurit e Perëndisë. Por ato janë të nevojshme. "Bykun e grurit?" Jo kashtë gruri nuk ka. Por në fund, çfarë ndodh me bykun? Është djegur me zjarr të pashueshëm. A gruri? Ku është gruri? Mbledhur në hambarin e tij. Kjo është ajo ku ai është.

O, ju të zgjedhurit e Perëndisë, keni kujdes. Kujdes për të studiuar. Të jenë të kujdesshëm. Me druajtje dhe dridhje të përpunuar për shpëtimin tuaj. Besoni në Perëndinë dhe të jenë të fortë në fuqinë e Tij. Kundërshtari juaj, djalli, edhe tani sillet rreth e qark si një luan vrumbullues, duke kërkuar cilin mund të përpijë. Jini të përmbajtur për lutje dhe të durueshëm. Kjo është koha e fundit. Dhe hardhia e vërtetë dhe të rreme janë të ardhur deri në maturim, por para se gruri të maturohet, këto egjra e pjekur duhet të jetë i detyruar për djegien. Ju shikoni, ata janë të gjithë anëtar të anëtarësimit në Këshillin Botëror të Kishave. Kjo njësi e ligur. Së shpejti ajo do të vënë grurin në hambar. Por tani dy shpirta veprojnë në dy kallame. U largua me plot gjallëri. Fillojnë të fitojnë dhe të konsiderohen lavdërueshëm për Zotin e tyre dhe të përshtatshme për të mbretëruar dhe sunduar me Të.

FRONI I FITIMTARIT

Zbulesa. 3, 21:

"Atij që fiton do t'i jap të ulet me Mua mbi fronin tim, si unë që kam fituar dhe u ula me Atin tim mbi fronin e tij."

Pra, ajo që ne kemi për të fituar? Kjo është një pyetje normale për të kërkuar këtu përgjigjen. Por ky nuk është mendimi i vërtetë i këtij vargu, sepse ajo nuk është aq shumë në lidhje me atë që ne kemi për të fituar, por se si ne fitojmë. Pra, kjo është logjike, sepse ju intereson ajo që ne kemi për të fituar aq kohë sa ne e dimë se si ne mund të fitojmë?

Një vështrim të shkurtër në këto Shkrime që përfshijnë fitoren në Zotin Jezus, do të vë në dukje të vërtetën e kësaj oferte. Në Mateu. 4 ku Jezusi u tundua nga Satana, ai mundi gjykimet personale Satanit me Fjalën dhe vetëm Fjalën. Në secilin nga tre gjykimet e mëdha që përputhet me kopshtin e Edenit, të tundimit, dëshirat e mishit, lakmia e syve dhe krenaria e jetës, Jezusi e mposhti me Fjalën. Eva ra në tundimin personal të Satanait duke mos përdorur Fjalën. Adami ra në mosbindjen e drejtpërdrejtë ndaj Fjalës. Por Jezusi e mposhti me Fjalën. Dhe tani, më lejoni të them se kjo është e vetmja mënyrë për të jetë një fitues, edhe kjo është e vetmja mënyrë që ju mund të dini nëse fitoni për shkak se Fjala nuk mund të dështojë.

Pra, vini re përsëri se si Jezusi fitoi sistemet botërore të fesë. Kur teologët e kohës së Tij ishin në telashe në mënyrë të përsëritur, duke përdorur në mënyrë të përsëritur Fjalën. Ai foli vetëm atë që i Ati i tij i dha për të folur. Ishte momenti kur bota ishte e hutuar tërësisht me diturinë e Tij, sepse ajo ishte dituria e Perëndisë.

Në jetën e Tij personale, duke luftuar me të, ka fituar bindjen ndaj Fjalës së Perëndisë.

Në Hebr. 5, 7 thotë:

"Në ditët kur ai ishte në mish, me klithma gëzimi dhe lotët ofruar me lutje dhe atij që ishte në gjendje ta shpëtonte nga vdekja - dhe u dëgjua për shkak të nderimit. Edhe pse ishte Bir, mësoi të jetë i bindur nga ato që pësoi; Dhe u bë i përkryer, u bë vepronjësi i shpëtimit të amshuar për të gjithë ata që i binden."

Çfarë është Ajo që të bën të bindur? Fjala e Perëndisë.

Prandaj, nuk do të ketë një person i cili do të ulet në fronin e Zotit Jezu Krisht, nëse ju nuk e keni jetuar këtu në tokë Fjalën. Lutjet e tua, mesazhet e tua, pendimet tuaja - pa marrë parasysh se çfarë keni vënë përpara Perëndisë - asnjë nga këto nuk do t'ju sjellë privilegjin e ulur mbi fron. Ajo do të jepet vetëm Fjalës së Nuses. Si froni i mbretit që është i ndarë me mbretëreshën, sepse ajo është e bashkuar me të, kështu që vetëm ata që janë të atij në Fjalën, siç është ai i këtyre Fjalëve,ka për të ndarë fronin.

Mos harroni, ne kemi treguar qartë se koha të tilla si të Adamit dhe Evës ranë, sepse ata lanë Fjalën, kështu që nga epoka e Efesit ranë duke mos u kthyer Fjalës në mënyrë që me çdo epokë që kemi vazhduar të kthehet në sistemin botëror të kishave ku në fund hoqi dorë nga Fjala. Kjo epokë Laodiceane ka përfundon në terr e Fjalës duke shkaktuar largimin e Zotit nga ky mjedis. Ai qëndron jashtë duke bërë thirrje që e ndjekin Atë Fjalët e tij e paraqitjes. Pas një demonstrim të shkurtër dhe të fuqishme të Frymës ky grup i vogël të përndjekur dhe të persekutuar do të shkojnë për të qenë me Jezusin.

PËRFUNDIMI I EPOKËS PAGANE

Kjo është epoka e fundit nga shtatë epokat e kishës. Ajo që filloi në epokat nisur së pari me epokën të Efesit dhe do të vijë në realizimin e plotë të të korrave të fundit ose epokës Laodiceane. Dy kallamet do të japin frytin e vet përfundimtar. Dy fryma do të përfundojë vërejtjet në ndonjë nga destinacioni i tyre përfundimtar. Mbjellje, lotim, rritja është e përfunduar. Vera është e gjatë. Korrësit janë dërguar tashmë në të korrat.

Në vargjet 15 - 18, të cilat i kemi studiuar, vetëm qëndron një foto e vërtetë të hardhisë së pjekur të rreme, frymë falsiteti, njerëzit e kishës së rreme. *"Unë njoh veprat e tua, që ti nuk je as i ftohtë e as i ngrohtë. Do të doja të ishe i ftohtë ose i ngrohtë, ose për shkak se ju jeni të vakët - as i nxehtë e as i ftohtë - unë do të të vjell nga goja ime. Sepse ti thua: 'Unë jam i pasur. Unë jam i pasur, dhe asgjë ne nuk duhet të jetë' - dhe nuk e di se ti je qyqar e mjeran, i varfër, i verbër dhe i zhveshur dhe. Të këshilloj të blesh nga unë ar të psstuar në zjarr të jeshë i pasur, dhe rrobat e bardha të veshin, në mënyrë që ajo nuk turpëron lakuriqësinë sate; edhe vajos sytë e tu me vaj të erëkëndshëm për të parë."* Asnjë fjalë nuk e ka shpjeguar në mënyrë të qartë akuzën dhe nuk ishte popull krenar dhe arrogante fetare.

Por në vargun 21:

"Ai që fiton do t'i jap të ulet me mua mbi fronin tim, si Unë që kam fituar dhe u ula me Atin tim mbi fronin e Tij,"

ne gjejmë se hardhia e vërtetë, Fryma e vërtetë, njerëzit e kishës së vërtetë janë ngritur në fronin i Perëndisë me kompliment më të lartë të dhënë ndonjëherë të përulur, grup të palëkundur në mënyrë shpirtërore.

Fjalët e Gjon Pagëzorit i cili në mënyrë të radhës kishte vendosur me saktësi Krishtin në marrëdhënie me kishën e vërtetë dhe të rreme që tani takohen.

Mateu. 3, 11 - 12:

"Unë, me të vërtetë, pagëzoj me ujë, për pendim; por ai që vjen pas meje është më i fortë se unë. Tij unë nuk jam i denjë as të lidhi këpucët. Ai do t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë dhe me zjarr, Ai i cili admiruesit janë në dorën e Tij dhe Ai plotësisht do të spastrojë lëmin e tij, dhe do të mbledhë grurin e Tij në hambar; por bykun do ta djegë me zjarr të pashueshëm."

Krishti, Vjelësi i madhe, tani po korr frytet e tokës. Grurit më të shtrenjtë e vendos në hambar në mënyrë që ajo vjen pas tij dhe të marrin ato pranë vetes së tij përgjithmonë. Pastaj ai kthehet për të shkatërruar të ligtë me zjarr të pashueshëm.

Mateu 13, 24 - 30 Shëmbëlltyra e grurit dhe e egjrës, tani është e përmbushur.

"Tjetër krahasim ju tregoi duke thënë: 'Mbretëria e qiellit është e ngjashme me njeriun që mbolli farë të mirë në arën e vet. Ndërkohë që njerëzit po flinin, erdhi armiku i tij, mbolli egjër nëpër grurë e shkoi. Kur u rritën të mbjellat dhe lidhën frytin, atëherë u duk edhe egjra. Shërbëtorët iu afruan të zotit të shtëpisë dhe i thanë: 'Zotëri, a nuk mbolle farë të mirë në arën tënde? Nga doli, pra, egjra?' Ai u përgjigj: 'Armiku e bëri këtë!'

Atëherë i thanë shërbëtorët: 'A të shkojmë e ta mbledhim?' Jo u përgjigj ai se duke e mbledhur egjrën druaj se, bashkë me të, nxirrni edhe grurin! Lërini të rriten bashkë deri në të korra. Në kohë të korrjes do t'u them korrësve: mblidhni më parë egjrën dhe lidheni në duaj për ta djegur e grurin mblidheni në drithnikun tim!'"

Gruri dhe egjra, i cili nga hera e parë deri më tani do të rritet krah për krah, janë korrur. Çfarë Nikea është përpjekur për të kryer më në fund ka ardhur për të kaluar. Kisha false është organizata e saj me tërë energjisë të saj largohet nga çdo gjurmë të së vërtetës dhe pushtetit politik e forcon përkrahjen e shtetit dhe lëviz në mënyrë të përhershme duke shfarosur besimtarët e vërtetë. Por vetëm kur ajo është e gatshme për të ushtruar planin e tij të poshtër, gruri u është mbledhur në hambar. Gruri dhe egjra nuk do të rriten krah për krah. Egjra nuk do të marrin nga bekimi i Perëndisë për shkak të pranisë së grurit, sepse gruri do të shkojnë në hambar dhe zemërimi i Perëndisë do të derdhet në vulën e gjashtë e cila do të përfundojë në shkatërrimin e plotë të të pabesëve.

Pra, vetëm para se të thënë se hardhia false vjen në realizimin e plotë në këtë epokë. Fryti i saj do të jetë pjekur dhe u poq. Kjo është e drejtë. Kjo kishë është fryma e keqe, plot paligjshmërisë do të zbulohet si një kokërr sinapi që u rrit në një pemë në të cilën zogjtë e qiellit ishin mbivendosur. Në krye të saj do të jetë antikrishti, misteri i paudhësisë. E gjithë kjo është e vërtetë. Dhe në qoftë se kjo është e vërtetë, ajo duhet të jetë e vërtetë se kisha është nusja pjekur dhe pjekuria e tij do të jetë identifikimi me Zotin e saj nga ana e Fjalës, dhe Kokën e saj, se ajo do të vijë, se misteri i mëshirës, e cila është me të vërtetë Krishti. Dhe si kishë rreme me gjithë dinakërinë e ferrit e të pushtetit e përbërë nga force politike, forca fizike dhe demonët e errësirës dalin kundër kësaj hardhinë të vërtetë, hardhia e vërtetë do të, në plotësinë e Shpirtit dhe të Fjalës të bëjë të njëjtat veprat e fuqishme që bëri Jezusi. Më pas, ndërsa ajo ishte duke dalë gur kurorëzimi duke u bërë si Ai me anë të Fjalës, Jezusi do të vijë për të marë nusen dhe Dhëndëri të mund të bashkohen si një.

Por të gjithë rreth nesh shohim shfaqjen e dukshme të asaj që kam thënë. Lëvizja ekumenike është një figurë e vërtetë. Por edhe fakti që profeti për epokën e fundit duhet të sjellë një mesazh nga Perëndia që do të paraprijë ardhjen e dytë të Zotit, sepse mesazhi i tij do që zemrat e fëmijëve të kthehen përsëri në zemrën atërore të Rrëshajëve, dhe kthimi i Fjalës do të vijë për të rivendosur pushtetin.

Sa kritike janë këto kohë në të cilën jetojmë. Sa duhet të jenë të kujdesshëm për të qëndruar në të vërtetën të kësaj Fjale dhe se ajo nuk do të heqin ose shtonin si ai që do të flasë ku Perëndia nuk është i thënë atë një gënjeshtar. Çfarë kanë në mënyrë specifike në mendje: diku në fillim të shekullit kanë uri për Perëndinë gjë që ndodhi në epokën e Filadelfias ku solli një britmë për Frymën e Perëndisë. Dhe kur Perëndia iu përgjigj britmës me dërgimin e një manifestimi amtare, interpretimit dhe të profecisë, një grup të drejtë tani, dhe shumë në kundërshtim me Fjalën, u tërhoq nga një doktrinë që ishin prova për pagëzimin e Frymës së Shenjtë. Gjuhë të ishin larg nga provat. Ata ishin manifestim, por jo prova. Mashtrimi i kësaj doktrine mund të shihet jo vetëm në mungesën e Shkrimeve që ilustronin, por ata janë ata që ranë dakord me këtë doktrinë të organizuar menjëherë në bazë të kësaj doktrine duke provuar se ata nuk janë në të vërtetën si njerëzit bindës. Oh, se ndjehet mirë. Ajo dukej si në kthimin e Rrëshajëve. Por, për të provuar se ajo nuk është. Ajo nuk mund të jetë për shkak se ata janë të organizuar. Kjo është vdekja, jo jeta. Ajo dukej aq afër sa që turma u mashtrua.

Pra, në qoftë se ajo nuk ishte e drejtë, çfarë është e gabuar? Ishte lëvozhga, kashta. Në një shkelje të gjelbër të butë dukej si ajo ishte gjëja e drejtë. Por si mund të shkojë në fushë e të shohin se si duket tamam si gruri dhe ende është vetëm një lëvore, (sepse fara e grurit nuk është formuar ende) kështu që kjo ishte vetëm një lëvozhgë e butë që dukej si një kokërr e vërtetë që sapo kishte ardhur. Fara origjinale e grurit e Rrëshajëve kishte për të shkuar përsëri në epokën e kaluar. Ai u varros në Nikejë. Në Sardë ka mbirë. Është rritur në Filadelfia, dhe kishte pjekur në Laodice. Por nuk do të mund të kthehet në origjinal, derisa ai u kthye në Fjalën. Në vendin e ngjarjes ende nuk kishte ardhur një profet. Por tani, sipas kohës në të cilën ne e gjejmë veten në epokën Laodiceane, "profeti-lajmëtari" të Zbulesës. 10, 7 që është tashmë në vend. Edhe një herë "kështu thotë Zoti" duhet të jenë këtu të gatshëm për të manifestuar konfirmimin e pagabueshëm. Farë aq e vërtetë tashmë të pjekur dhe më pas të korrjes.

Koha e korrjes. Po, koha e korrjes. Dy kallame që u rritën së bashku dhe të ndërthurura degët e tyre tani kanë të ndara. Frytet e këtyre, rrushi që ishin në

mospërputhje të tillë do të mblidhen në hambare të veçanta. Dy shpirta do të shkojnë në destinacionet e tyre të veçanta. Tani është koha për të paguar me vëmendje thirrjen e fundit që vjen vetëm për nusen e grurit: "Dilni prej saj, popullit Tim, që të mos bëheni të ndajnë mëkatet e saj, dhe ju (gruri) nuk marrin prej saj (figurë) të këqijat (fatkeqësi e madhe e vulës së gjashtë, dhe Mateu. 24)."

VËREJTJA E FUNDIT E SHPIRTIT

Zbulesa. 3, 22:

"Ai që ka veshë, le të dëgjojë atë që Fryma u thotë kishave!"

Ky është paralajmërimi i fundit. Tjetri nuk do të jetë. Froni është vendosur. Hedhur dymbëdhjetë themele. Rrugët e artë janë të shtruara. Dera me perla gjigante janë ngritur dhe varet janë hapur. Si një piramidë që qëndron në mënyrë të bukur dhe e lavdishme. Qeniet qiellore të cilët janë të përgatitur shikojnë pa frymë si shkëlqen dhe shkëlqen me lavdinë që nuk është tokësore. Çdo aspekt i bukurisë së saj tregon një histori në lidhje me hirin e mrekullueshme dhe dashurinë e Jezusit. Njëra është një qytet i përgatitur për njerëzit. Ajo është duke pritur banorët e saj dhe së shpejti do të, për fat të mirë të mblidhen në rrugët e tij. Po, kjo është thirrja e fundit. Shpirti nuk do të flasë në një tjetër epokë. Epokat kanë përfunduar.

Por në sajë të Perëndisë në këtë pikë kjo kohë nuk është e gjatë. Ai ende bërtet. Dhe zëri i Tij nuk është i vetëm në veshët shpirtërore të njeriut nga të Frymës së Tij, por edhe një herë një profet në tokë. Edhe një herë Perëndia për të zbuluar të vërtetën siç i është shpallur Palit. Në ditët engjëlli i shtatë, në ditët e epokës Laodiceane, i dërguari i saj do të zbulojë misteret e Perëndisë, të tilla si i ishin zbuluar Palit. Të hapur për të folur dhe për ata që marrin atë profet në emër të tij do të marrin shërbimin e mëshiruesit si efekt të këtij profeti. Dhe ata që e dëgjojnë atë do të jenë të lumtur dhe do të bëhen pjesë e kësaj nuse e ditës së fundit të cilët janë përmendur në Zbulesën. 22, 17:

''Fryma dhe nusja thonë: 'Eja!'''

Kokërr gruri (nusja gruri), e cila në Nikea ra në tokë përsëri u kthye në Fjalën e tij origjinale e grurit. Lavdi Perëndisë përgjithmonë. Po, dëgjoni profetin e Zotit i cili me vërtetësi shfaqet në këtë epokë të fundit. Nusja do t'ju tregojë atë që ai thotë nga Perëndia. Shpirti dhe profeti dhe nusja thotë të njëjtën gjë. Dhe atë që ata do të thonë veç është thënë në Fjalën. Ata tani thonë: "Tani u largua prej saj, dhe të jenë të ndarë." Thirrja doli. Thirrja shkon jashtë. Sa kohë do të bërtas zëri? Ne nuk e dimë, por një gjë e dimë, nuk do të zgjasë gjatë, sepse kjo është për të epoka e fundit.

Kush ka veshë, le të dëgjojë atë që Fryma u thotë kishave! Fryma i tha. Vendosjen e diellit në epokat e kishës gati të zbehet në përjetësi. Atëherë të gjithë do të jenë një. Atëherë do të jetë tepër vonë për të ardhur. Por në qoftë se Zoti është diku në këtë seri të librave të punuar për ju me Shpirtin e Tij, mund të ketë disa që edhe tani mund të kthehen me pendim tek Ai dhe japin jetën tuaj Atij që me anë të Frymës së tij Ai mund t'ju japë jetë të përjetshme.

MESSAGE hub online

www.messagehub.info

null

William Marrion Branham

null